

శ్రీ శుభ మస్తు
 శ్రీ సద్గురు పరబ్రహ్మజేనమః
 శ్రీమద్విరాటు పోతులూరి వీరబ్రహ్మేంద్రప్రసాదులు వారిచే
 వచింపబడిన గ్రంథము
 భవిష్యత్తు

కాలజ్ఞాన

మేలుకొలుపు

ఇ య్య పి
 కీ॥ శే॥ శ్రీ షేకుతిక్కున్ సాహేబుగారి కనిష్ఠ పుత్రుండును
 నల్లగొండ జిల్లా॥ ప॥ తాలూకాలో చేరిన మోరెపల్లి గ్రామస్థుండును
 మహ్మదు కాశిం కవిచే
 రచింపబడినది.

పరిష్కర్తలు :
 శ్రీయుత బ్రహ్మశ్రీ కన్నెకంటి చిన్న లింగాచార్యులు
 శ్రీయుత వీరభద్రాచార్యులు
 (శతావధానులు)

దాతెపల్లి, పల్నాడు తాలూకా, గుంటూరు జిల్లా.

ప్రకాశకులు :
 శిద్ధేశ్వర పబ్లికేషన్స్
 శిద్ధంబర్ బజార్, హైదరాబాద్.

కాపీరైటు)

1989

(మొ : 6-00

A C C No. 27, 762

హెచ్చరిక :

ఈ గ్రంథముయొక్క సర్వ హక్కులు గ్రంథకర్తగారు, యన్. కనకచారి, గ్రామము దోములపల్లి జిల్లా॥ ప॥ తా॥ నల్లగొండ జిల్లా వారు సర్వహక్కులు పొందియున్నారు, కావున యిప్పుడు ఈ గ్రంథము యొక్క సర్వహక్కులు శిద్దేశ్వర పబ్లికేషన్స్ ప్రైదరాబాద్ గారికి యివ్వడ మైనది. కావున ఈ పుస్తకములోని యేవిధమైన పదములు వాడకూడదు. మరియు యేవిధమైన మార్పులు చేయకూడదు. అట్లు మా యొక్క అజ్ఞ సుల్లంఘించినచో మేము జరుపబోవు సివిల్ క్రిమినల్ చర్యలకు బాధ్యులు కాగలరు.

ఇట్లు
కాపీరైటు హక్కుదారులు
శిద్దేశ్వర పబ్లికేషన్స్
ప్రైదరాబాద్.

శ్రీమద్విరాట్ పోతులూరి

వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామిలవారు

శ్రీ కన్నెకంటి చిన లింగాచార్యులు

శ్రీపథమస్తు
శ్రీరామానుజాయః

శ్రీపథమస్తు

అవిష్ణుమస్తు
(తదాస్తు)

ఆరోగ్యమస్తు

కాలజ్ఞాన మేలుకొలుపు ప్రార్థన

గురుర్బ్రహ్మం గురుర్విష్ణు గురుర్దేవ మహేశ్వర
గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మం తస్మై శ్రీ గురువే నమః

శా॥ శ్రీరమ్యంబగు పోతులూరి హరిపై చిత్తంబు గీలించి సం
సారంబీదగ భక్తినిలిపి మర సంచారంబు నన్నించి సం
ధారాముండై నిర్వికల్పిత నినున్ ద్యానించి వింతించెదన్
భూరి శ్రీవదనోక్తులమ్మి గరుజన్ భూనాథ సర్వేశ్వరా॥
(నల్లవాడ సీవాడనన్ను గానగరావా అనుమాదిరి)

కీర్తన

1. వందానములూ శ్రీ పోతులూరి వంశపావనా వందా॥
కందిమల్లయ పల్లెను మనపురమున వెలయుచును
వందితులై జనన మరణ వరుసా దెలిసి వందా॥
2. జాతి మతంబుల భేదము సలిపెడి వాదకులనుగని వందా॥
రీతిగాదిదనుచు రుఘు జాతి తెలిపినా
3. ఇం తను ధనమైశ్వర్యంబులు చిరమనుబడి వెలనుగని వందా॥
కలవతె జల బుద్బుదమని దెలియపరచినా
4. పామరులను జేరి విమన భావముగచుపరచియు యే వందా॥
నేమము లేనట్టి పరంధాముడిదే యనిన

5. కన్నులు గనరాక రెడ్డి యెన్నో దినములనుండిన
మన్నన జేసేయు నాతని కన్నులు యొసగిన వందా॥
 6. బాధలు బడుచున్న కుష్టు వ్యాధిగ్రస్తులైనవారి
బాధలన్ని మడియలోన బాపి రూపిడిన వందా॥
 7. మరణము నొందినవారిని మరల సజీవులుగ జేసి
కరుణన్ భవ రహితమైన కారణమొసగిన వందా॥
 8. యంతటివాడికండని పంతమాడు మానవ పశువులకై
వింత మహాత్మ్యములజూపి వేడబడితిరార్థ వందా॥
 9. అల్లరి జనులకును మహిమ కొల్లలు గనుపరచియు
నుల్లములన్ దృఢపరచిన చల్లని నా తండ్రి వందా॥
 10. ఆదిమధ్యాంత రహిత అద్వితీయ అప్రమేయ
భేదరహితుండవైన సాధు వత్సలుడ వందా॥
 11. సర్వ వ్యాపకుడవయ్యి సర్వంతర్యామివయ్యి
సర్వపాలకుడవైన నిర్వీకారుండ వందా॥
 12. ఆకారము లేకను సీరాకారుడవైయ్యి పిదప
లోకము రక్షించుటకై సాకారుడవైన వందా॥
 13. భవముల భారము మానుప యవతరించినావు తండ్రి
అవనిన్ యుగయుగములందు ఆధాడుడవైన వందా॥
 14. వీరంబొవైయ్యి మరియు వీరప్రాచార్యులనియు
వీరబ్రహ్మాంధుడవని వెలయుచునుండితివి వందా॥
 15. నమ్మిన జనులకును వరములిమ్మహి కొడువయునులేక
నమ్మిన భక్తులకొసంగు పావన యవతార వందా॥
 16. మారకోటిలేజ దివ్య మహిమాన్విత గావుమయ్య
కోగిగూడ కరుణతో నినుగాంచ వందా॥
- సియు తానీములికని
యైన్నకుము వందా॥

శ్రీ రస్తు
శ్రీరామ కుభమస్తు

శ్రీశ్రీశ్రీ జగద్గురు విరాటోత్పలారి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామినేనమః

(మేలుకొలుపు)

తే॥ గీ॥ చాలు నీద్రయ జనులార చాలుచాలు
మేలుకొనుడిక సంతి వినాటగాన
అద్భుతంబగు చిత్రములవనిపైన
జరుగునంచని బ్రహ్మము జాచినాడు॥

పాట

1. ధర్మయజువంతైనలేక యధర్మమే సద్ధర్మ యనుచును
కర్మలను జరిపేటి దుర్జన కాలమడుగాయెన్
మనుజా మేలుకొనరా॥
2. మేలుకొనరా మనుజు నీవు పాలుమాలి యుండబోకు
కీలెరింగి యుండకున్న మేలుగాంచవుగా మేలుకొనరా॥
3. కలియుగంబిపుడుడగె నిర్మల కాలమిగో నారంభమయ్యెను
తెలుసుకొనుడిక నీద్రసుండి తెలివి నొందియును మేలుకొనరా॥
4. జగతిపైన ప్రమాదములు బహు జరుగబోవును గాన జాగ్రత
యుగమయొక్క సందిదే తగుయూహగాంచుమురా
మేలుకొనరా॥
5. శక్తులిక నేతెంచువేళ్ళిది యుక్తిగను చరియించుడితరి
భక్తులను గాచేటి ఈశుడు పయనమగుండెన్ మేలుకొనరా॥
6. చండిరాజ్యము నుండి వచ్చెడి దండుఘాతల కోర్కెజాలరు
దండివీరుని వేడుడిప్పుడె అండ నీవనుచూ మనుజా మేలుకో॥

7. పెద్దలను దూషించు నా స్త్రీక బుద్ధిమాలిన హీనజనులకు
సిద్ధమిది గద్దించిబల్లల గుద్దులయ్యేను మనుజా మేలుకో॥
8. దండిగా దుష్కర్మ జనులను దగ్ధమొందించేరు శక్తులు
నిండువేడుకతోడ భక్తుల నెంమిగా చెదరూ మేలుకొనరా॥
9. తడవులేదిక పీరగురుడువు మడియలో కలిగించు ప్రళయము
మడతు రందరు క్రూరకర్ములు మహిని వీడియునూ
మేలుకొనరా॥
10. వేకువాయెను కృతయుగంబిక పీరభోగవసంత రాయల
రాకడను పొగురుబోతుల పోకజంచుటకూ మేలుకొనరా॥
11. కల్లని బలుకంగ బోకుడి ఖాసిమేకద వ్రాసెంచని
తొల్లి శ్రీగురు దానతిచ్చెను తొంగబోవడన్ మేలుకొనరా॥

కం॥ కందీ మల్లయ పల్లెను
విందుండై వెలయుచున్న పీరబ్రహ్మం
పొందుగ జెప్పిన ఛాక్యము
లందరు వినవలయు మిగుల నానందమునన్॥

శ్రీ విరాట్ పోతుచారి పీరబ్రహ్మముగారి నిజమైన గురుకింకం

మేలుకొలుపు

(తత్వం) రాగము జేగడవాపు రాశము)

1. మేలుకొనుడిక మోసపోయేరు జనులార గురునిజోలి ఏమరకున్న
బ్రతికేరు మేలుకొని శ్రీ పీరగురుని మేరయిదియె నాంకించుడి
గలిజేసెచి వారలెల్లరు కాలుతాల్తె తల్లడిల్లెరు॥

2. పట్టణంబులు కొల్లబొయ్యేను దుష్కర్మ జనము పుట్టిగా నకయించి
పొయ్యేను తుదైమానవులంత జహ ఇక్కట్లునుభవులయ్యి
చెడుదురు పట్టిమాటలుగావు యగ్ని వదనములచే నాశమయ్యెరు
॥మేలు॥
3. తల్లిబిడ్డలు తగవులాడేరు తండ్రులతో సుతులు కల్లగాదిక కంహ
మాడేరు ఎల్లమానవులంత న్యాయ మొల్లకను వర్తించుచుండెరు
పల్లెలు పట్నాలు పాడై యల్లరీ జనులంత నొచ్చెరు ॥మేలు॥
4. వింతవింతల వ్యాధులెగసెను భువియందు నెరులు చింతులై
చీకాకుజెందేరు వింతయౌ వ్యాధులకు వైద్యము సుంతయైనను
బారదని భగవంతుడి ధరయందు బల్కిన వాక్కులివి నిజమనుచు
నమ్ముడి ॥మేలు॥
5. వట్టివాదులు జేయుచుండేరు వేదాంతభూన్య లెట్టిదో హరి కీలు
గనలేరు పొట్టకయ్యి యొకరినోరు గొట్టియార్జన జేయుచును హరి
గుట్టగనకాముదపు గింజలు చిట్టినట్లై చిట్టిపోదురు ॥మేలు॥
6. పిడుగులునుబడి బీతిజెందేరు విష గాలివన సుడిబడి తలంపని
ముడిచేరు అడుగునకు మేడడ్డుగు లొదలెటి వడిగలిగిన మాయ
జంగాడలకే చనియెదరు కొందరు యడవులెండి తడబడుచును
॥మేలు॥
7. నీతులెన్నో బలుకుచుండేరు వద్యర్థములకు చేతులే జోడించు
చుండేరు భూతముల యందేకరితిగ ప్రీతిగలిగియు జూడనోపరు
జాతిభేదములందు నెక్కుడు ధాకభక్తము గలిగి చెడుదురు
॥మేలు॥

8. భుగులు భుగులు ధ్వనులు మింటాను కలుగూను పిమ్మట దిగులు
డి నలు దిశల వెంటాను పగలు రాత్రి యనక ప్రజలు మగువ
లను విడనాడి పిల్లల మొగలనూ గనకుండ సతులు విగతులై
చనిమేరు భీతిన ॥మోలు॥
9. మితములకు వ్యతిరిక్తులయ్యేరు నవనాచరికతే మితముగా సత
మనుచు దలచేరు హితగుణంబులు వీడి యాగ్రామతులచే దుష్కర్మ
ములను వ్రతమనీ భాగావరించుచు వెతలనొందుదు రవని
మిక్కిలి ॥మేలు॥
10. కూర్చులను ఖండించివేతూరు అజ్ఞానుబాహులు వీరులయ్యిల
నుదృవించూరు దూరెదరు పాపులను తొమ్మిది మూరలెత్తు
గలుంగు శక్తులు కోరిదుష్టల తలలు గోసియు మారణము గావించి
పోదురు ॥మేలు॥
11. నమ్మ డీధాన్యంబు ప్రియమగును మసిపాత మాడకమ్ముదురు
భువియందు నయముగను ఇమ్మహిని పుడమీశులందరు సొమ్మ
సిలియెదరవనిదోచక దిమ్మరూలయ్యెదరు సమరము లిమ్మై
యడవులకు నేగెరు ॥మేలు॥
12. ఆకశంబు యరగినయ్యేను భుగులొంది జనుల కన్నహారము
సున్నయయ్యేను ఆకలాకలటంచు జనులు యాకులలములు యడవు
లందున మేకలావలె దినుచు తుదకు శోకపూరితులయ్యి చచ్చెరు
॥మేలు॥
13. కొండలందున కేకలయ్యేను విపరీతమైన మెండుగార్చాటంబు
లయ్యేను మండంబున మనుజురూపంబుండు పచ్చని వర్ణమందున

దండిగను కమలాపు నందున యుండి దీరుల కండ్లకగుపడు
॥మేలు॥

14. దాత్రిలో బహు వింతలయ్యేను పాతాళ్యగం గణు మాత్రమైనను
లేక పొయ్యేను యాత్రలును జరిగేటి దివ్య క్షేత్రములు పాడయ్యి
పోవును రాత్రియర్థా కాలమందు రవి వెలుంగుచు గానుపించును
॥మేలు॥

15. గాలివానల గోలమించేను నెల్లూరు సీమను చాలగా జలమందు
ముంచేను కాలగతి బెజబాడ బలదరు కూలి గృహములు నీటి
మయమై వేలకొలదిగ పొణులప్పుడు నీలిగెదరని యానతున్నది
॥మేలు॥

16. ఒకరి క్షేమంబొకరు గనలేరు యవ్వరికి వారె తకపిక్ తబహ
గాను గొనియేరు ప్రకటితంబుగ తెలిపెదిదుగో ప్రజకు సౌఖ్యము
దొరుకబోదిక నకలజాతి దొరలుచాలా వికలులయ్య కన్వపడెదరు
॥మేలు॥

17. సుజని కాలములవని నిలిచేని ద్వాదశని బూని భజనజేసెటి వారె
వెలసేని నిజముగా బంగాళ దేశ ప్రజలు నీటమునింగివనెదరు
కుజనులను దండనము సేయుచు కూలదన్నును రక్కసులును
॥మేలు॥

18. మారుతములై దేకమయ్యేను అనుదినములేదు వారములు విడ
కుండ వీచేను భూరి వేలకొలది పురములు మారుతముజే కూలి
గృహములు తారుమారై కొన్ని ప్రాణులు తల్లిల్లెటి యోగ
మున్నది ॥మేలు॥

19. జాగు సేయకుం డంతమొందేరు బ్రహ్మమును విడక జాగరతులై
వేడకుండేరు కాగలకార్యంబులన్నర ఘడియలో యగునంచెరుం
గుడు యోగినీశక్తులకు లోనై యుండగూడదు మోసమౌ తుడ
॥మేలు॥
20. ధూతుకేతువు బుద్ధవించేనుతమావాస్య దినమున సోమునుదయము
గానుపించేను భూమియంతయు బయలు బయలై గ్రామములు
ఏడింబి కొక్కటి రామయని మొరలీడు చుండెడి ధీమతులై శేషించు
వారలు ॥మేలు॥
21. జలనిధుల్ నదులన్ని పొంగేను సాగరములందు పలువిధములగు
ప్రాణులలోను జలము రక్త మాంసముల లోపల గలింగిన
సలింపంతయు వెలయగా నొక యూములింకియు మెలుకువతో
నిలచేరు ప్పణ్యులు ॥మేలు॥
22. వత్తులై దేహమున మండేరు వేదాంతులందా తత్తరలపాటొందు
చుండేరు ఉత్తమోత్తములైన బ్రహ్మ వేత్తలే నాయాసమొందెరు
మొత్తములొ పది స్త్రీల కొక్కడు యుత్తముండౌ పురుషుడుం
డును ॥మేలు॥
23. పెక్కు వ్యాధులవల్ల సమసేరు ఈ వార్తలన్నక్కక్కి యని
జనులార యరసేరు నిక్కముగ చనువారికేద్వేడి దిక్కుయవ్వరు
లేకపోదురు మక్కువతో శవములను గాండెడి కుక్కలే దరిజేర
వప్పుడు ॥మేలు॥

24. చిన్నవారలు వినుకుగొనియేరు యీ వింతలన్ని యెన్నడో మన
మెరుగుటనియేరు అన్నిదేశములందు గలుగు నద్భుతములగు
వింతలిప్పుడే ||మేలు||

25. వీరుడై యిల యవతరించేను పరమాత్ముడఖిలా కారకుండై
మనుల గాచేను ధారుణీ ఖండంబులన్నిటి వీరభోగ వసంత
రాయలు దీరుడై రజశూరుడయ్యి దీవలన్నిటి నేలుగావున ||మేలు||

26. వాసనలు విడవాడకున్నారు ఈషణములందు యాస బహుగా
జేసియున్నారు తానురంబుగ డోరెపల్లి నివాసియైన మహామర్రి
దీయుడు తాసిమలి వాక్యమును నమ్మియు గాంచుడి బ్రహ్మమును
మేలుగ ||మేలు||

మేలుకొనుడిక మోసపొయ్యేరు జనులార గురుని జోలి ఏమర
కున్న బ్రతికేరు ।

శ్రీ

శ్రీశుభము

శ్రీశ్రీశ్రీ శ్రీసద్గురు విరాట్పొతులారి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామినేనమః

(కృతి సమర్పణము)

శ్రీ సర్వేశ్వరుండగు జగద్గురు విరాట్పొతులారి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారిని సంస్మరించి శ్రీ ఈశ్వరీ మహాదేవికి సాష్టాంగ దండ ప్రణామంబు లాచరించి గణపతిని ప్రార్థించి సరస్వతిని సుతింఁ శ్రీమద్వేదాంత సార సచ్చిదానంద స్వరూపులగు బ్రహ్మశ్రీ వేంకటేశ్వర స్వాములవారిని సేవించి శ్రీమదఖండాచల స్వరూపులగు బ్రహ్మశ్రీ శ్రీనివాస స్వాముల వారికి బ్రణుతిజేసి పూర్వాపూర్వ వేదాంత కావ్య జ్యోతిష విద్వాంసులగు శ్రీ పండితోత్తములందరిని యనేక విధంబుం గొనియాడి శ్రమత్సాటు కొండ సుబ్బయాచార్యులవారిని శ్రీ జవంగుల వాగభూషణాచార్యుల వారలను గీర్తించి శ్రీ కాలజ్ఞాన మేలుకొలుపను గ్రంథము మోక్షసత్తుండనై రచించి శివకేశవావతారుండగు శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయులవారి పాద సరసీరుహంబులకు కానుకగా సమర్పించు కొనుచున్నాడను.

మంగళం

మంగళం

మంగళం

ఇట్లు

గృంథకర్త

శ్రీ

శ్రీసద్గురుభోజనమః

శ్రీ రా మ శు భ మ స్తు

- సీ॥ 1. వరుస వావులబంగి వసుధ పాడయ్యెను ।
రంకులు మెందాయె జంకులేక ॥
2. న్నాయంబు శోన్మమైపాయెను పుడమిని ।
తగవులు పక్షపాతంబులయ్యెను ॥
3. సూన్యత మనునది సూక్ష్మమై పోయెను ।
అన్యతమే మూఁమయ్యె జగతి ॥
4. కన్న తల్లియుదండి కన్నంబు తేదాయె ।
వేళ్ళల పొందుకై వేలుగలిగె ॥
5. ధర్మంబు లేకమై ధరణితో వర్షముల్ ।
సస్యానుకూలము సమసిపోయె ॥
6. వలవృక్షములు ధాన్య పంటలు నశియించి ।
కంఠ్రోలు ధాన్యమే గడుపనాయె ॥
7. తాను కష్టించియు తగ ఫలించిన పంట ।
శేషమున్నటువంటి శిలకుగింజ ॥
8. దాపుడుకయ్యి భూస్థాపన యగుచుండి ।
కష్టములెన్నియో గలుగనాయె ॥

9. దుర్విద్యలన్నియు దొడ్డవి యాయెను ।
సద్విద్య నెవ్వరు చదువరైరి ॥
10. ఆడవారలకును యధికారమబ్బెను ।
గోటను పుతుమల మీటనాయె ॥
11. తల్లిదండ్రుల మాట తప్పుడువాయెను ।
పెండ్లాము లంజలే పెద్దలైరి ॥
12. సత్య విచారణ జరుగుట లేదాయె ।
నిత్యకర్మాదులు నిలిచిపోయె ॥
13. విప్రుల వృత్తులు వివిధములైపోయె ।
పరాతెరంగుల తిరుగుబాటులాయె ॥
14. దైవము నెవ్వరు దలచుట లేదాయె ।
చారప్రతికంపై వాంఛలాయె ॥
15. సత్యచరిత్రముల్ జనవిరోధంబయ్యె ।
పూజితమయ్యెను బుట్టుకథలు ॥
16. తే॥ గీ॥ కలియుగం విట్టులొటను గనియు నేను ।
చాల భయమంది సంసార సాగరంబు ॥
17. దాట నీపాద పద్మముల్ దలచినాడ ।
దేవప్రహేంద్ర జగతి శ్రీ దేశేంద్రా ॥

శ్రీ
శ్రీ ప త మ స్తు

(హ రిః ఓం)

గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణు గురుదేవో మహేశ్వరః
గురుసాక్షాత్పర బ్రహ్మం తస్మైశ్రీ గురువేనమః
అఖండ మండలాకాలం వ్యాస్తాయేన చరాచరమ్
తత్పదం దర్శనం యోగం తస్మై శ్రీ గురువేనమః

మ హా శ యు లా రా !

నేటి ప్రపంచంబంతయు నల్లకల్లోలముగా బహు ప్రళయంబులతో
నున్నది లయకాలము లగ్నంబుల బెట్టుకొని ప్రపంచముపైకి పరుగిడి
వచ్చి యావరించుకొని యున్నది కాలమాన పరిస్థితులు ఖణ ఖణంబునకు
మారుచుండెను ఇదియే కలియుగాంత మనియు కృతయుగము వేకువ
యగుచున్నదనియు నిస్సంశయముగా దృఢమగుచుండెను అనతికాలము
లోనే వీరధర్మము జరుగవలసిన యోగంబున్నదనియు మరియు ఈ
లోపల నా నా అల్లకల్లోలములచే అన్యోన్యమగు కలహ యుద్ధములచే
మరియు విషజ్వర మాదిగాగల విపరీత వ్యాధుల చేతను వింత శక్తుల
చేతను దుర్మరణంబులచే ప్రజాక్షయంబై తప్పుబ్బులే వీరకాలము
గాంతురనియు.

శ్లో॥ ఖరే ఖరే ధనుర్మాసే । తృతీయాం శుక్ల పక్షరే
సోమశ్రవణ మధ్యాహ్నా । వీరభూషణ శోపణిః ॥

ఈ కలియుగము (5052) సరియగు ఖరనామ సంవత్సరమున శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారి పట్టాభిషేకం బనియు దుష్ట శిష్ట శిష్టరక్షణచే కలియుగముయొక్క పాపభూభారమణంపి ప్రహళచంబంకి నేకవక్రార్ధిపతియై సత్యయుగమగు కృతయుగ ధర్మము స్థాపించి వీరభోగ వసంతరాముండను నామావతారుండై రాబోవు చున్నాడనియ
శ్రీమదఖిలాంకోటి బ్రహ్మాండ నామకుడును, భూనభోంతరాళాంతర్బహిర్యవ్యాపకుండును, ఆఖండ మండల కారుండును, నిరాకార నిరాధార నిర్గుణుండును, నిర్వికార నితః సుండును, సచ్చిదానంద బ్రహ్మకృతి ద్వయదోష రహితుండును, నాద బిందు కళా తీతుండును, నవల పరిపూర్ణుండును, నశరీరుండును సకల చరాచర సంభూతుండును, ఆది మధ్యాంత నామ రూప రహితుండును, అవాఙ్మానస గోచరుండును, మూర్తిత్రయ రహస్య స్వరూప దేహిస్వరూప సాహస్రోల్లాస మయుండును, ఇంద్రాది దేవతలచే క్షో యాడంబడు ప్రకాశ స్వరూపుండును, సద్భక్తజన హృదయ సరోవర సేవాసుండును, సర్వ వ్యాపకుండును, విశ్వంభరుండై నిండి నిబిడికై తంబై జేయంగు అసంతాపతార సచ్చిదానంద సాకార స్వరూపుండును, అమంత వాముండును శ్రీమద్విరాట్ పోతులారి వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారు కలియుగ మహాత్మ్యమును వచన కాలజ్ఞానము మరియు శ్రీ స్వాములవారి సంపూర్ణ డీవిత చరిత్రము మరియు గోవింద వాక్యమును గ్రంథముల ద్వారా వెల్లడించుచున్నారు.

(పీఠిక)

మహమ్మదీయు..... శ్రీ యిసాముల్ జహీద్ అసియు
 వైదికులు..... శ్రీ కలికి అవతారము..... ,,
 లింగాయతులు..... శ్రీ చన్న బసవేశ్వర్లు..... ,,
 శిక్కులు..... శ్రీ నిష్కళంకి..... ,,
 క్రిష్ణానులు..... శ్రీ రుద్రాంక్ష గల ఏను..... ,,
 మారువాడీలు..... శ్రీ పార్శనాథ..... ,,
 జైనులు బౌద్ధులు..... శ్రీ శాంతిదాయకుడు..... ,,
 శివభక్తులు..... శ్రీ ఈశ్వర అవతారము..... ,,
 విష్ణుభక్తులు..... శ్రీ మన్నారాయణ మహావిష్ణు..... ,,
 విశ్వబ్రాహ్మణులు..... శ్రీ మద్విరాట్ స్వరూపుడు శ్రీ వీరభోగ
 వసంతరాయలనియు నన్ని మతములవారు మతమున కొక్కొక్క
 నామమచే వాడుకొనియెదరు.

కృతయుగధర్మ సంస్థాపనకై శ్రీ స్వాములవారు వచ్చువరకు
 జరుగబోవు హేతుర్యూతములు ఇందు వివరింపబడుచున్నవి. వారు
 ఈ విధముగ ఆనతిచ్చియున్నారు.

ఏమనగా - నేను వీరభోగ వసంతరాయుండనై యీ వసుధ
 యందు వచ్చువరకు ననేకములగు మహాత్మాతములు పుట్టును అవి
 యెవ్వరినిన కలియుగము (4808) జరిగిపోయిన పిమ్మట భూలోక
 ములో ధర్మదేవత పుణ్యస్థలంబులలో తిరుగు చుండును. వాచాటికి
 పాపంబులు తెచ్చి ఎందునలేని కలహంబులు పుట్టను. న్యాయమండలి

పోవును అన్యాయము వృద్ధిబొందు చుండును కలియుగయు (5000
 మొదలుకొని జనులు జాతిమత భేద కలహములు గావించుకొనియెడల
 పిన్న పెద్ద యనెడు మర్యాద భేదంబులు మాయమైపోయ్యేను పండ్ల
 కొంచెముగా ఫలించేను గోవులు కొంచెముగా పాలుపించేను దేశములకు
 జ్ఞానులు కలుగును పతిభక్తి పాదైపోవును మాత్రు పితృభక్తి మండ్లి
 గలసేను భార్యాభర్తలకు వైరంబులు బుట్టేను తండ్రి కొడుకుల
 తమలో దాము కలహించేరు వాని వర్తనలు దప్పి నడవేరు కామ క్రోధ
 బులు హెచ్చేను మానవులు జ్ఞానవిహీనులై చరించేరు శాంత విహీనులై
 కోపవంతులయ్యెదరు అధిక అహరము అధిక నిద్ర గలిగియుండురు
 మత్తు పదార్థములలో మునుగుచుండురు నీచులు అధికులగుదురు అధికుల
 ఎందున గౌరవకయుండురు జనులు తమ తమ స్వమతతలులను వదలి
 అదర్శకాములై దుష్కర్ములైపోదురు శూద్రులసత్యవాదులై నీచసాం
 త్యముచేత దరిదుర్లై పెక్కు యాపదలపాలై చెడిపోదురు జనుల
 అర్కబించి యరచి చత్తురు అష్టాదశవర్ణముల వారు మేకకనురుతిందరు
 విప్రులు తమ తమ ధర్మములను విడచి మనిషికొక్కొక్క మతవై
 నీచుల నాశ్రయించి నీచ కార్యంబులంజొచ్చి దేశాలపాలై చెడిపోవుదురు
 ప్రతి జాతియు సంకరంబై పరస్పర వైరంబులు హెచ్చి యనేక
 మతకలహముల వలన కొట్టుకొని మరణింతురు మరియు సమస్త జనులు
 నాస్తిక దుష్కర్ములవలన బహువిధంబులైన కష్టంబులొంది చెడిపోవు
 దురు ఒకరిసొమ్ము వకరపహరించే చోరరొగ ఉపద్రవములు హెచ్చేను
 అగ్నిభయంబులు అధికమయ్యేను అడవి మృగంబులు గ్రామాదులలో
 చేరేను గ్రామాదులలో చోరులెక్కువై ధన ధాన్యములు దోచుకొని
 పోయేరు వారిని విచారింపు స్మరువులే భేదించెదరు అడవియంతయు

సూన్యమై భూములరాచకములై ధర్మనిర్మూలమై దేశంబులలో జనులనేకముగ వ్యాధిగ్రస్తులై నశించెదరు.

(రాజానుమతేప్రజః యను న్యాయములకు మారుగా ప్రజానుమతేరాజః)

యను న్యాయంబు సత్యంబయ్యెను రాజుఁ పరిజలకు భయుపడేరు ప్రపంచము జహ పశయంబులతో నుండును కాల ప్రకుర్తి ధర్మంబులు తలకిందై నడువంగలవు దేశములందంతట తెగుళ్ళు చెలరేగును పాపిష్ఠులంతాపాదయ్యేరు ప్రతి గ్రామము నందును ప్రతి పట్టణమునందును ప్రజలలో ఆన్యోన్య వైరములు గలిగి ఒకరినొకరు కొట్టుకొని రచ్చకొట్టాలకు చేరేరు రచ్చకొట్టాలకు ప్రజలే రాజులయ్యేదరు రాజాశ్రీలు రచ్చకొట్టంబులలో రాజరికంబుజేసేరు శ్రీలభలము హెచ్చి పురుషులను ఎందుకు పనికిమాలినవారిగాజేసేరు ముండలంతా ముత్తైదువలయ్యేరు ఇంకను అనేకమహాత్మాతలు పుట్టుచున్నవి భూతగ్రహ చేష్టలు అధికమయ్యెను కావేరితీరంబున శక్తి బుద్ధిను కలహంబులు నమితంబుగా జరిగేను ఒక్క ముహూర్తమందు ఏడుపుట్ట నట్లులు రాలేను గొడ్డుపోతు ముండలకు బిడ్డలు పుట్టెదరు. మరియు నా తోడ నా మాయా శక్తి కనక దుర్గంబయై పుట్టియున్నది దానిచే కొందరు నశించగలరు మరియు కొండ శిఖరములపై మంట లేగయును. అందున కొందరు నశింతురు మత్రికాద్వనస్వామి ప్రజలతో మాటలాడును. అటులంగొందరు మృగ్గుదురు. కంచికామాక్షమ్మ దక్షణ దేశమునందుండు జనులకు నష్టము కలిగించును కర్నాటక దేశమునకు గాభియు తురకదేశమునకు దుర్గియు అరవ దేశమునకు వీరభద్రుడును నంది రాజ్యమునకు నాగేంద్రుడును మొఱవ రాజ్యమునకు భద్రాకాళియును సందుసందుల తయిరవుండును. హనుమంతుడును గలిగి బాలారు వృద్ధులు మొదలగుశ్రీపురుషులు.

లను తారతమ్యము లేక నశింప జేయుదురు. శ్రీకైలమున మల్లికార్జున స్వామి దేవాలయంబులో భోగమంట లెగయును దోషకారులకను చితంబులు బుట్టును. మరియు శ్రీకైలమునకు మొసలివచ్చి బ్రహ్మ రాంబికా దేవాలయంబున (8) ఎన్నిది దినంబులుఁగి మేకపోతువలె గూయును. పిమ్మట మటు మాయమైపోవును అందున కొందరు నాశన మునకు మూలమగుదురు గంగాయమునలుప్పొంగును రామద్వర్గము నందు నొక చిలుక పీఠ ధర్మముల నెత్తివెప్పును గోలుకొండయందు కొంగ మాటలాడును. కంచియందు నుత్పాతములు పుట్టును గరుడ ధ్వజమును కదిలింతురు. మల్లికార్జుని కనుల నుండి నిప్పు కణంబులు రాలును బసవేశ్వరుడు గజ గజ వణకును అతనినోట శబ్దముపుట్టును. అందున కొందరు మరణింతురు. సూర్యమండలమునుండి నిప్పులు ధణ ధణని భూమిపయింబడును. అందున కొందరు నీల్గద్దురు కొండల రాయుని ఏలూరు పాడగును తిరుపతి శ్రీ వెంకటాచలవతి గుడి యందు మైచ్చులు జొరబడదురు. దివ్య క్షేత్రములన్నియు తురకల పాలగును. జనులందరు పీఠబ్రహ్మముగాఁగి చరిత్రమందు నానక్తులగుదురు ఆర్ధరాత్రియందు సూర్యుండు పుట్టును అందున కొందరు నశింతురు. మరియును మరికొన్ని ప్రమాణంబుల దెలియం జేసెదము సావధానంబున వినుడు పాతాళ గంగ యందు నీల్లింకిపోవును భూతలంబున మంట లెగయును నూటా ఎనిమిది దివ్య తిరుపతులు పాడైపోవును శ్రీకైల వర్షకము పాడైపోవును. వీరబ్రహ్మము వచ్చునంతలో దుష్టలెవ్వరు నగువడకుండ మటుమాయ మగుదురు మరియును దుశపి నాశము జనులతో ముచ్చట లాడును. గుణముగల వారందరును బహువిధములైన చేరుదురు గుణములేని వారలు కూలుదురు ఇదియును

గాక మేమువచ్చినప్పటికి యింకొక చిత్రము పుట్టును. అది యవ
రెడింగి నడుతురో వారిని వీరబ్రహ్మము రక్షించును. నాలుగు నిలువుల
ప్రమాణంబుల యాజాను బాహులువచ్చి మే మే వీరభోగ వసంతరాయుల
మని చెప్పుదురు. అట్టి వారిని మూడులు నమ్ముదురేగాని నా భక్తులెంత
మాత్రము నమ్మరు. మరియు వినుండు వీపున వింజామరలు ఆరకాలువ
యమరగం వారువత్తురు వారిని నేనని భ్రమింపకుడి, ఇట్టి విచిత్రములెన్ని
పుట్టినప్పటికిని నా భక్తులైన వారలు ఎంతమాత్రము నమ్మగూడదు
నే నై నందుకు గుఱుతే మంటిరేని వినుడు. నేను వచ్చినప్పటికి కంది
మల్లాయెవలెలో నవరత్నముల మండపముగలిగి వన్నెండామడ పట్టణ
మగును కైలాశంబున కుడియై వెలుంగును. యిదే మీకు గురుతు నా
రాకకు నమ్మక మేమియన కాగల కారణంబులన్నియు నర ముడియలో
యగునని యెఱుంగుడు ఈ సంగతులన్నియు ననుభవంబు పెరిగగాని
తెలిసికొనలేరు. మరియు మనుజులతో హూయాశక్తి మాటలాడును వంది
కడుపున ఏనుగు బుట్టును. కోడి ననుప్పున మాతవంబి కూత గూయును
బనగాని పల్లెయందు పాతర పై చిలికచెట్టు మొంచి జాజిపువ్వులు పూచును
ఏడువేల పుట్టనల్లలు రాలును నక్షత్రములట్టులనే రాలును. సూర్యుడు
గడ గడ వణుకును ఆకాశంబున పచ్చని పర్వముతో మనుజు రూపంబు
కనబడును. బల్లారి భాగ్యము తొలంగి పోవును కంచి కామాక్షమ్మ
కనులయందు నీళ్ళు జలజల రాలును అందున కొందరు వత్తురు
కాళహస్తి ఈశ్వరుడు కళలందు బోగొట్టుకొని కంది మల్లాయెవలె
చేరును. రామానుజ మతమువారు నియమము తెలియకయుండి పాతకులై
పోదురు మట్టు ఆరని బాలులు మాటలాడుదురు ఆవుకడుపులో నున్న
అతితర్దితముగ కనులకు గనబడును పల్నాడిసేమయందు భాగ్యము
గలవారు మదములే గూలుడురు. గోసంగి కులము గొప్పదై యుండును.

రాజాదిరాజులు దేశమువదలి భ్రష్టులై పోవంగలరు మరియు గాఢ
దులయందు ధనంబు తొలంగును. ఆరు నెలల బాలలు పాటలు పె
గలరు, మూడుకాళ్ల అవుకడుపున నొకడు పుట్టి ప్రజలతో వాదంబు
సలపును సుగుణవంతులు దొరుకుట దుర్లభంబై యుండును. ఒకవే
నుండినను వారి గుణంబులు నా నాటికే నాశంబగుచుండును. భూ
యందు నోంకార శబ్దము పుట్టును. కావేరి మేరతప్పి వచ్చు
దొమ్మరివారలు దొరలగుదురు దొడ్లవారలందరు జెడుదురు ఇదిగ
నాభక్తులగు వారలు ధర్మంబు భూమిపై నెగజట్టుదురు అంగడి
యమ్ముకొందురు నేను వచ్చు సంతలో నిన్ని వికృతములు పుట్టు
మేలైన జనులు నిలుతురు చీమకుర్తి పన్నెండాపడ పట్టణమగు
ఐంగాళదేశము పరిబలమై మానవులు జలంబున భిన్నమై పోదు
నాలుగు దిక్కులును అద్భుతమగు నక్షత్రములు జనులకు కనిపిం
రాలేను దేవశంబులందలి విగ్రహంబులు నృత్యంబు సలపును మం
బెల్లము చేదగును. వేపచెట్టున నమృతంబు పుట్టును. రాత్యం
బ్రతిమలును చైత్రస్వరంబులతో రాగములు తీయును. దుష్టులు నీర
లగుదురు శిష్టులు దీర్ఘాయురారోగ్య ఐశ్వర్య వంతులగుదురు ప్రపం
ములో ప్రతివారము నెట్టిచింతయు లేక నుండదు శ్రీమన్నారాయ
మహిమ లప్పటికిగాని తెలిసి కొననేరరు, కాలమొచ్చిన దనుక కల్లలనిం
భావించు చుందురు భూత భవిష్యత్తు మహిమ నా భక్తులకై యిచ్చితి
ఇంకను సేకంబులైన చిద్విలాసంబులు కలుగును ఇందులకు సూచియవ
లేదు ఇంతకన్న మించిన వెతలకముందు జరుగగలవు యెవ్వియ ని
మానవులకును మదమత్సరము లధికమయ్యెను రా రాజులకు వైర
బులు పుట్టెను బాపలు వ్రాసిన పాపాంజములు పనికిమాలినవై పోయెను
వననాగరికత హెచ్చెను విద్యాజ్ఞానంబు విపరీతంబుగా బలసి రాజులకి

నెదిరించేరు. వర్ణంబులన్నియు నొక్కచోయ్యేను కోమటి కులమునందు
 మేలైన భక్తి యోగజ్ఞానము గలిగిన సత్పుణ్యులు (25) గోత్రముల
 వారు నిజుతురు. ఉత్తర భూమియందు ఉత్తమభేరి కోమటి మహాత్ముడై
 నించేను. ప్రపంచములో కేవల కాంతమూర్తియై సర్వ వర్ణముల
 వారిచే సన్మానములు పొందేను పగటి నక్షత్రములు గాన్పించెను అనేక
 ధూమ కేతువులు బుట్టెను. నాలుగు ముఖముల చుక్కలు బుట్టి యిరువై
 ఐదు వారములు ప్రకాశించేను. అనేకముగ నక్షత్రములు రాలేను
 ప్రపంచములో సన్మార్గ ప్రవర్తనము చూచుటకై నా అయివ్వులై
 యుందురు. దుర్మార్గ సడతలకు ఆసించి కాములై వర్తించిరు. ద్రోవ్యా
 సచే దుర్మార్గులు స్త్రీలను అమ్ముకొనియెదరు ధారుణీయందు సమస్త
 దేశీయ తెడతెగని యిడుములతో నుందురు. ప్రజల బహుప్రళయంబుల
 చేత పాదయ్యెదరు. దేశంబులన్నియు సరిష్టంబుచే నుండును. భూత
 ప్రేత పిశాచాది గ్రహంబులు కోలాహలంబుగా నాడేరు వూరయూర
 కలహంబులు సమితబంగు ఘోర యుద్ధంబులు విస్తారంబుగా జరిగేను.
 భూమి నెత్తురు చేత తడసేను మరియు పీనుగు పెంటలు గాన్పించెను
 మింటి నుండి గ్రామాదులలో లెక్కకు మిక్కుటంబగు పిడుగులుపడేను
 ఆకాశంబున పొగమంటలు బుట్టెను. ఒకరియాలు మరొకరు పాలు
 అయ్యేను పుణ్య స్త్రీ పురుషులు బ్రతికేరు దేశదేశంబుల ప్రజలు దేవతా
 పంపులు గలిగి శీతోష్ణ జ్వరాలచే మరియు మానవులు కడుపులలో
 మొకళ్లలో మంటలుబుట్టి తోడలలో పోట్లుబుట్టి ముఖమందు అరచేతు
 లలో పుండ్లు బుట్టి నోటియందు బొబ్బలుపుట్టి నల్లగాలిపోలి నెత్తురు
 గ్రొమ్మను గుండెలు పగిలి నడినెత్తి ప్రక్కలై గండమాలలు రావ
 తుండ్లు అట్లు పోట్లు బొబ్బయి పుట్టి విచిత్ర వ్యాధులు గలిగి ప్రజలు
 కూర్చున్నవారు కూర్చుండినట్లే పండుకొనినవారు పండుకొనినట్లే

మాట్లాడువారు మాట్లాడుచునే పిక్కలువాచి నడచు చుండినవారు నడుచునే మగ్గేరు పశు మృగాదులు గుంపులు గుంపులుగా గూడి చచ్చే ఊరయారనొక శక్తి పుట్టెను. విశ్వమంతయు తల్లిడిల్లిపోయె ఉత్తరము ఉరిమి దక్షిణము మెరసి పిడుగులుబడి నదులు పోయ్యెను. ఆ వెంటనే మాయజలగాలు వచ్చేరు అడుగనకు ఏ గలుగా నడచేరు మానవులు తల్లుల ముఖము పిల్లలు ముఖము తల్ల చూడకుండ అడవులు బట్టక తిరిగేరు ఇంకను కాయనకు రుతిని కడ నిండక రేగడి మృత్తి కనురేయింబళ్లును తిందురు. అందున కొందఱు చతురు నడిరూము రాత్రిన గ్రామాదులలో కేకలు వినబడే అందున కొందరు నాశనమయ్యెదరు నా రాకకు ముందు దుష్టులందఱు దూరమై నిర్వంశమై పోయెదరు నంది కొండకు ఉత్తరాన ఒక ములో నూటా యిరువై లక్షల గుఱ్ఱములున్న వికృతములైన మనుషులున్న ఉత్పత్తి యయ్యెరు. ఉల్లంబులన్నియు తల్లిడిల్లెను అమృగాదులు గ్రామాదులలో చేరెను. ఊర యూర శక్తులు బెబ్బులు వచ్చి మనుష్యుల గొంతులు కరచివంపెను మరయు ఆకాశంబు ధ్వనిబుట్టి కొందరు నవ్వుమయ్యెదరు. పక్షులు హూయని అరచేరు పు అగును యముకలు కొండల పొడవున బడెను గాలివానలచేత శ్రీమమునకు దక్షిణమున గుండ్లు దొర్లెను. నెత్తురు వానలు కురిసెను అందఱు కొన్ని గ్రామాదులలో జనులు నవ్వుమయ్యెదరు కొందల యందు ఘట ఘటాం మను శబ్దములు వినబడెను. నానాటికి వింతలు హెచ్చే వికారములు గలిగిన వియకాలానకు భూఖండము లన్నియు గణి నయ్యాని ఘనతరంబైన కేకలు బుట్టిని. మానవుల మనంబులు మార తొమ్మిది మూరల ఎత్తుగల ఆజానుబాహులు వచ్చి దుర్భాగ్యుల కోసేరు. ఆకాశమునందు వాక్కు వాక్కుమను ధ్వనిబుట్టిని మరి

ఆకాశమందు నాలుగు నక్షత్రములు ఎఱిగిగాను యద్దు ప్రకాశముగా ఒకటి కాన్పించెను అది చూచినవారు అమ్మరో ఇక బ్రతుకజాల మని అదరిపడి చచ్చెరు. ఎనిమిది మూరల శక్తి వచ్చి పాపాత్ములను అనేక విధములగు బాధలు బెట్టి కోసేరు. ఉత్తరము ఉరిమేను దక్షిణము మెరసి పట్టపగలు ఆకాశ మందుండి అనేక పిడుగులుబడి నిప్పుల వానలు కురియును అష్టదిక్పాలకులు అల్లకల్లోలమై దేశమందు ప్రజలు తల్లిడిల్లెరు రాజులు రాజ్యంబులను తమంతటామె వదలి చీకాకై అడవుల కేగెదరు. రాజాశ్రీలు జొన్నసంకటియైనను కరువై యడవులలో యాకులలమునురియి మృత్తిను తినుచుందురు మానవు లొకరి నొకరు గానక ఆహారనిద్రలు మాని అతి దుఃఖంబుచే కృశించి చచ్చెరు. పల్లెలు పట్నాల వారందరు అనేకముగ ఏడ్చెరు గృహములు భూములు సువర్ణ మణియంబగు నగలు న్యాయము మొదలగు యావ రాస్తులు నావికాపు నీవేయనేడి దినంబులు వచ్చెను అరణ్యాదులలో ధన ధాన్యము గలిగెయుండేను ధాన్యము మన్ను పాలయ్యెను. భూమికదలేను ఆకాశము యరగినయ్యెను, లోకమంతయు చీకటై అనేక నక్షత్రములు రాలేను ఆధోయను శబ్దము వినంబడెను. ఆవులు మిన్నుజాచి యరచి చచ్చెను. ఆకాశమున భుగుల్ భుగుల్ మని ధ్వనిబుట్టెను గ్రామాదు లలో పట్టణములలో నడులలో నెత్తురు వర్షము కురిసేను దుష్ట గర్వాంధులైన వారి కొరకు వికార స్వరూపమైన శక్తివచ్చి మానవుల దప్పలవేత తొక్కించి తొక్కించి కోసును అగ్నిస్నానం చేయించును. అంభోయిని యరపించును అనేకమగు బాధలు పెట్టును ప్రయాస జేయును యమబాధను వచ్చును ఏటిలో బడదోయియును శక్తులు దిగ మింగును అష్టాదశ వర్ణాలవారు ఒక్కచోట నీరు త్రాగుదురు అన్ని జాతులవారు ఒక్కజాతై యుండురు. భూమి యంతయు రక్తమయ

మయ్యేను భక్తులగు వారలు భగవంతుడెక్కడయని దిక్కులుచూచుచుందురు. భక్తులు కాని వారలు బాణవర్షములచేత పాడైపోయెదగదుర్మార్గం నెత్తురుచేత భూమి తడసేను ప్రతిఇంట దుఃఖించుచు యుందురు రోదనంబు లేని గృహము ఎందున గానంబడ కుంటును ఇంకను అనేకములైన వ్యాధులవల్లను విషవాయు వర్షములవల్లను పిడుగులవల్లను అగ్ని వర్షములవల్లను కొండశిఖరములు బ్రద్ధలగుటవలన దుష్కర్మల వల్లను విలతశక్తుల వల్లను విషజ్వరంబులవల్లను జలనిధుఁ బొంగుటవల్లను ప్రపంచంబంతట నీటిమయంబై మానవులనేకులును పశుపక్షి మృగములు జలచర కీటకాదులు గృహములు మొదలగున హరించిపోవును. పదుగురు స్త్రీలలో నొక పురుషుడగుపడుట దుస్తరషమరియు ఆకాశంబున కొండంత నక్షత్రంబు పుట్టెను. ఆ చుక్క పేమనగా యుగము మార్పుచుక్క దానికే అనంత నామములు పెట్టుదురు ఆ చుక్క పుట్టినప్పటి నుండి దానిని నరులు చూచి కొందరు నశింబే అట్ట కాలమున దుష్ట శిక్షణ శిష్టసంరక్షణార్థమై శ్రీ వీరభోగ వసంఠరాయలు వచ్చుచున్నాడని గుర్తెందుంగుడు నేను వచ్చుటకు ముంద కమ్మన్న పనులెల్ల నరమడియలో యగునని యకుంగుడు నా భక్తుల నన్ను నమ్మి పూజించుచు నారాక కై ఎదిరిచూచుచుందురు అట్టివారికై భయంబులేదు. నేను వచ్చునది కార్తీకమని నిశ్చయింపుడు కార్తీక అమావాస్యయందు చంద్రోదయ కాలమే వీర కాలమని యరుంగుడ అమావాస్య రోజున చంద్రోదయంబగును పువ్వుల వానలు కురియును తూర్పుదిక్కున తోకచుక్కలు పుట్టును. భూమి కదలి గడగడ వణకెన మరియును పంచవాయువులు కలిసి ఏడవో రాత్రములు యడతెగక విసరును అప్పుడనేక గ్రామంబులుపాడై పశుపక్షి మృగాదులున్న మానవులనేకులు రాలేదు. ఆకాశమునుండి వీరభోగ వసంతరాయలు

వచ్చుచున్నాడని శబ్దములు వినంబడును భక్తులైన వారు అట్టి శబ్దములను విందురు అంబుధు లుప్పొంగును బండిమీదయొక కోడి వచ్చును. దానిరెక్కలు వినరుచు గాలిసోకి లక్షలకొలదిగ జనులు చచ్చెదరు. పిచ్చి నక్కలు పిచ్చి కుక్కలు వచ్చి మానవుల కరచును అందున కొందరు చచ్చెదరు బలవంతమైన సంసారములు చెడి నిస్సారవంతమై పోవును. ధనసంతుల ధనము ధర్మానికి వినియోగపడక అనర్థముగా జీర్ణమైపోవును. రాజ స్త్రీలకు సంకటికలుపగును సకల చరాచరజంతుల సంకాపంబులు పుట్టును. మహాత్మాంబులు నలువంకల వినంగలుగును ప్రజలు పర భూములు చేరుదురు. ఇందుకు సందియములేదు. ఇట్లే అనేక ప్రళయంబులచేత ప్రజలు నాశనమగుదురు. శ్రీ వీరభోగవసంత రాయలీ భూమండల మంతయు నేక చక్రాధిపతిగా పాలించుటకు వచ్చే ముందీలోకంబున యనేకక్షుద్ర వక్త్రులు వచ్చును, ఆశక్తులు భూలోకంబున అనేక నష్టకష్టంబులు కలిగించును ధనవంతుల కమిత చెడు గుణములు పుట్టును. అది వారి కనర్థకంబని తెలిసేది జలములయందు మంటలు మండేను భక్తులైన వారికి అనేకమగు కష్టంబులు గలిగి యుండేను జితేంద్రియుల నెత్తురు భూమి మీద నేతీరున బారునో యాతీరున భూభార మడంగును అనేక వేల గ్రహంబులు శ్మశానంబై పోవును జగ్గయ్యపేట యందున్న లక్ష్మీ తొలంగును పంచ వన్నెలుగల చుక్కలు పుట్టేను. అప్పుడు దేశంబున ననేకంబులైన కిడులుగలిగేను అదే మీకు విధానము మరియు మొగలాయి రాజ్యములో కనిగిరి గ్రామంబున మాసలి బ్రాహ్మణుడు బాలస్త్రీ యగును అప్పుడు ఆ దేశమునకు నమితంబైన కళలు గలుగును మరియు పగలు నెఱిగిని నక్షత్రములు గానంబడును అవి తిరిగి రాలును అప్పుడు జ్ఞానులైనవారు కనకంతో

వారిలాడుదురు అదియే మీకు విధానము కాశీలోనుదకము నలు దినంబు లెండిపోయి మంటలు మండును. అప్పుడా దేశమందొక వి బుట్టురు ఆ దేశములోని ప్రజలందరు చాలా కష్టముల పాలగుదు రాజరాజులకు వైరంబులు బుట్టేను అది వారి నాశనమునకని తెలివండుని రూపము హరించును నీతిమంతులు నిజము చూచెదరు దుష్ట నశించుదురనియు తెలసేది.

ఇదియునుంగాక కాలజ్ఞాన గోవింద వాక్యములను గ్రంథము (928) చరణములతో భవిష్యత్తు ముగించబడియున్నది. అందు కొన్ని చరణములు నిచ్చట వ్రాయబడుచున్నవి.

గోవింద వాక్యములు

1. ఈశాన్యమూనుండి విషగాలి వచ్చిని
విపరీతజనులంత జచ్చేరు మా ॥ గోవిందా గోవిందా ॥
కపటకిరాతకుల ఖండించివేయును ॥ కాలికావతారుడు వచ్చే సుమా ॥
హరిగోవింద గోవిందా శివగోవిందా ॥
2. పొగరు బోతులంత భావిష్యమంతయు బూటకమని బిల్కుచుండేరు
మా , కాగల కార్యముల్ కనురెప్పపాటుతో జాగులేక భువిని
జరిగేను మా ॥ హరిగో॥
3. వుల్లిగడ్డలాకు వుపదేశమిచ్చేటి కల్లగురువులు కలిలో నుండే రుమా ,
కల్లగురువులనెల్ల కాలదన్ను నయముడు కల్లలేని నరుల కరుణించాను
మా ॥ హరిగోవింద ॥
4. ముండ మోపులంత ముతైదులయ్యాని ముందొచ్చెగతి మీకు దెలిసిని
మా , బండాటలాడేటి పాపిష్టి నరులంత పండాకురీతిగా రాలేరు.
మా ॥ హరిగోవిందా ॥
5. గ్రామాలుపల్లెలు పట్నాన్నియు గృహపీడనేతను పాడై పొయ్యాని
మా , కానుము క్రోదాము బహుమందమయ్యాని కాసుకొరకు కలహ
మయ్యాని మా ॥ హరిగోవిందా ॥
6. కోమాటివారెల్ల కుంభపులయ్యేరు గొప్ప పట్నాల్ కొల్లబొయ్యా
నిమా , క్షేమాములేకాను పాంచానకులబుధులు పాహరులై వూర్లు
తిరిగేరు మా ॥ హరిగోవిందా ॥

7. నెట్టరుసీమంత నిర్మూల మయ్యాని నిడుగర్లు నిర్దుళి అయ్యాని
మా కల్లూరినపెరిగి గాబారులయ్యాని ముల్లాసాపేబులు మణిగేరు
మా ॥ హరిగోవిందా॥
8. కోమటిరంగాని రక్షించేరుచాలి కోరిన కోర్కెలు యిచ్చేరు మా ,
కడమ కోమట్లాను ధూళిగ జేసేరు కొంచమైన నిలువ నియ్యరు మా
॥ హరిగోవిందా ॥
9. మబ్బుమాయలబడి దబ్బరూడేరు మబ్బునడతలు బహుగ నడిచేరు
మా , గొబ్బున వారెల్ల నాశనమయ్యేరు గుణవతులీ భువిన నిలచేరు
మా ॥ హరిగోవిందా ॥
10. గురులింగజంగాలు గురుతుదెలియలేక గుర్తి కుక్కలవలె మొరిగేరు
మా , మొరిగి మొరిగి వారు వాడుకురాకుంచే వరగ బెట్టివార్ని తర
గేరు మా , ॥ హరిగోవిందా ॥
11. పన్నెండుపుట్టలత గాజులుపగిలీని మొలపొడుగు రక్తము బారీని
మా , పృథివీలో దైవమువేదన్న వారెల్ల ఎడ్లపొట్టువలె రాలె రాలేరు
మా ॥ హరిగోవిందా ॥
12. ధనసుమీద గురుడు ప్రవేశమైతేను ధనువుచేతనుహరుడు బట్టేను
మా , మనషిని పోరణాడుపాకు పతాశ్రముమనవీరయోగికి యిచ్చేను
మా ॥ హరిగోవిందా॥
13. భాగవతములోను శుకయోగిబల్కిన భావికాలముదృష్ట మయ్యాని
మా , మామబహుళమందు మావారు వచ్చేరు మహిమీద సంభ్రాము
లయ్యాని మా ॥ హరిగోవిందా ॥

14. మున్నూఁటివారెల్ల ముదముతో నుండేరు మొగలాయి దొర తనము లణగివి మా , పెన్నయొడ్డునయుండే చెన్నురు గ్రామము పెను గొండసీమకు జేరేరు మా ॥ హరిగోవిందా ॥
15. కన్యాదాశిసశని ప్రావేశమైతేను కమలనాభుడువపైన మయ్యానిమా , సన్నజాజులవాన సాయంత్రమునందు శతమన్యుడు గురిపించిని మా ॥ హరిగోవిందా ॥
16. యేనురుకోట్ల భూమండలాములోను పొట్టుపోయిగట్టి నిలచినిమా , యేడూర్లకొకవూరు ఏకాంతమయ్యాని యే కాంగులు అరుదయ్యేరుమా , ॥ హరిగోవిందా ॥
17. భానుభిఃఖమునందు విష్ణురూపము జూచి భక్తులు సంతోషమయ్యేరు మా , పూని పౌర్ణమినాడు అమావాస్య అయ్యాని పూరివర్షమూలు గురిసీని మా ॥ హరిగోవిందా ॥
18. భారతభూమిని పరిపాలనముసేయ పరదేశవాసులు వచ్చేరు మా , అరువత్సరములు ఏకరీతిగ అంబనొక్కతె ఆవని నేలును మా , ॥ హరిగోవిందా ॥
19. మీనమందునగురుడు ప్రవేశమైతేను భానుతేజును పట్ని మెక్కిని మా , భానుమండలపతి పాలించు జగమూలు భాగ్యము భక్తుల కిచ్చిని మా ॥ హరిగోవిందా ॥
20. జలమూలు ఇంకిని జగమూలు వణకిని జనులకొందరు నష్టమయ్యేరు మా , అలవిగానిదందు ఆర్థముకొంకయ్యి అనె గొంది జేరవచ్చెరు మా ॥ హరిగోవిందా ॥

21. జాతిజాతికి చాల వైరముల్ గల్గిని జనయోగము తల్లడిల్లిన మా ,
పెన్నయొడ్డున యుండె చెన్నురు గ్రామము వరదల పాలయ్యి
పొయ్యిని మా ॥ హరిగోవిందా ॥
22. ఉత్తరాదిజనులు దక్షిణ ముఖులయ్యి ఉత్తరాయణమందు వచ్చేరు
మా , కత్తికత్తి పరచి మనయుద్ధమయ్యిని కనిభూదేవియును
వణికేను మా ॥ హరిగోవిందా ॥
23. ఆకాశపీఠిన రాకాశిపంపూలు కేకవేయుచును దుమికేరు మా ,
చీకాకుపడినటుల జడమతుల్ జచ్చేరు శమనూని దూతలు వచ్చేరు
మా ॥ హరిగోవిందా ॥
24. నక్కలు పూరూర్ల దినమందుగూసేని కుక్క మూతిన తోక బుట్టిని
మా , ముక్కులుకోసేటి వానిరాజ్య జనులు మక్క పురికి వారు
బొయ్యేరు మా ॥ హరిగోవిందా ॥
25. ముద్దపాటివద్ద మునుబెల్లగూడేరు పెండ్లికొడుకులు అచటి కొచ్చిని
మా గుండెల్లదేలిన బెండెల్లమునిగీని కుంభిణిభారాము లణగీని మా ,
॥ హరిగోవిందా ॥
26. వారాదులింకిని వసుధపాదయ్యిని తారాలు భువిమీద రాలేరు మా ,
వీరాధిపీఠాల వెంటబెట్టుకొని వీరవసంతూడు వచ్చేను మా ,
॥ హరిగోవిందా ॥
27. పర్వతేంద్రమున పుత్పాతాలుబుట్టు పార్వతి చిరునవ్వునప్పీని మా ,
పర్వాస్వీజమాన కృష్ణపక్షమందు పంచాంగములేక బొయ్యిని మా ,
॥ హరిగోవిందా ॥

28. దాసూలమనుకొని గీసూలమనుకొని దండములు బెట్టుతు తిరిగేరు
మా । దండాముబుట్టిన తావుదెచ్చుమని గాసుల బహుబాధ బెట్టేరు
మా॥ హరిగోవింద॥
29. శీలవలతుల బట్టి శిగలెల్ల ముడివేసి చింతకొమ్మలకేల దీసేరు
మా । శీలాముబుట్టిన తావుదెచ్చుమని చింతామెల్లెల పాలుజేసేరు
మా ॥హరిగోవింద॥
30. శతయాపరాధములు జేసినవాడైన శరణన్నవార్ని రక్షించేరు
మా । పతితపావనూడు భానుమండల పతి భక్తుల రక్షింప
వచ్చిని మా ॥హరిగోవింద॥
31. మందార ధరుడైన సుందారాంగునిమహిమ మహిమీద యవరూను
యరుగారు । మా సందేహమూలేడు సావగానప్రియుడు సాధుల
రక్షింప వచ్చేను మా ॥హరిగోవింద॥
32. యేనూరుకోట్ల భూమండాలమంతాయు యేకచక్రముగ యేలీలి
మా । భానుమండలమండు ఉద్భావమయ్యాని భానునందు ప్రకా
శించిని మా ॥హరిగోవింద॥
33. కాలపరిపక్వాము జనులాకు ముందర కార్తీకమాసములో కలిగిని
మా । బాలచంద్రుని కాంతి కానకబొయ్యాని భాను కాంతులంగి
పొయ్యాని మా॥ హరిగోవింద॥
34. కమ్మన్న పనులెల్ల మడియాలో ఆయ్యాని నమ్మన్న హరి
యిప్పుడొచ్చిని మా । ముమ్మాటికీమాట నమ్మన్న వారికి
మూకందుడూ భాగ్యమిచ్చిని మా ॥హరిగోవింద॥

85. ప్రేమతో వీరవసంతాని వెంటడి పెద్దలెల్ల తర్లి వచ్చేరు మా
సోమసిద్ధాంతాము సొంపుగ నడచీని శుభ శోభనాములు అయ్యి
మా || హరిగోవింద||
86. కేశవాని పెండ్లి కీర్తిగజేసేరు ముత్యాల తలంబ్రాలు బోసే
మా । కేశవాని వశము దేశాలన్నియుజేసి దేశాలవారికి వ్రాసే
మా ||హరిగోవింద||
87. పచ్చాలపల్లకి లోపల గూర్చుండి పద్యానాభుడు తర్లి వచ్చేని మ
ముచ్చట లాడుచు ముత్యాల దోలిలో లచ్చమ్మ గూర్చుం
వచ్చీని మా ||హరిగోవింద||
88. సీమాముదప్పిన నామధారులెల్ల నీటికన్నను పలుచనయ్యేరు మ
సామాజి వరదూడు వచ్చేటప్పుడు సందు గొందూం యందు
దూరేరు మా ||హరిగోవింద||
89. కాలాము వచ్చినదనక యీ మాటలు కల్లలాని జనులు గూసే
మా । కాలాము మొదలు ఆషాడానికొచ్చీని కల్లలెల్ల నిజవ
లయ్యిని మా ||హరిగోవింద||
40. తల్లాలు బిడ్డాలు తగుపూలు నడచీని తల్లడించే దినములొచ్చి
మా । కల్లగాదీమాట యల్లాము సాక్షిగ గద్దానాడిని కాకిగన్నీ
మా ||హరిగోవింద||
41. ఉత్తాకదేశమున సత్తుగ ప్రజలంత కత్తులాతో వేదలాడేరు మా
ఉత్తమాటలు గావు నదీనదములుప్పొంగి పూళ్ళన్ని కొట్టు
పొయ్యేను మా ||హరిగోవింద||

42. కాశీలోను గంగస్నానాముజేసేరు కార్యములెల్ల గల్గిని మా ।
నాసికాగ్రమందు చూచేటి వారికి వ్యాసుల దరికాన మయ్యాని
మా ॥హరిగోవింద॥
43. భేరి కోమదైల్ల జయమాన వుండేరు పెద్దాల్ కొందరు యుండేరు
మా । ధరణిమీద ధర్మాత్ముల గుర్రెరిగి దయతోను చాల
రక్షించేను మా ॥హరిగోవింద॥
44. మనమైన వజ్రాలు యాగంటి కొండన గాడికంచుకముతో దెచ్చేరు
మా । దినకర తేజాదు వజ్రాలు దీయించి దేవబ్రాహ్మణులకిచ్చిని
మా ॥హరిగోవింద॥
45. ధనమాలు దీయించి ధర్మములు జేయించి ధర్మరాజులు భూమి
యేలీని మా । దానధర్మము లేక దాచిన ధనమంత దండిగ
భక్తులకిచ్చిని మా ॥హరిగోవింద॥

సిళ్ళలో స్త్రీలు యాలలుబాడేరు ఆ స్త్రీల కన్నులలో రక్తవ
కారేను. తండ్రియని గాని అన్నయని గాని తమ్ముడని గాని జూడ
విరహవేదనచే వావివరుసలు లేక నడచేరు. ఒక్క మొగవానికి ప
గురు స్త్రీలు వెంబడించేరు. అప్పుడు మానవులకు వింతవింతల గుణ
బులు బుద్ధిని రాతిగుండ్లలో చీము నెత్తురు వచ్చేను, బండలు పగి
ఆకాశమున గ్రద్దలవలెను, కాకులవలెను ఆడేరు. పర్వతంమీద ఉక్కు
స్థంభముపైన వున్న ప్రతిమ మాటలాడేను. నక్కలు జాముజామున
కూసేను ఇందున కొందరు ఒనులు విలయంబయ్యేదరు. తూర్పునుం
పడమర వరకు ఆకాశంబున యోజన ప్రమాణము వెడల్పుగ చెంగ
చీర కట్టివట్లు కనబడేను గోదావరి నదియందు పన్నెండు దినము
ఉదకము సమసిపోయేను ఆవన ఉప్పొంగేను. శ్రీకైలాసాదుండు సా
త్కారముగా వీరభోగవసంతరాయలు వస్తాడని చెప్పేను. అప్పుడు ర
వర్షము కురిసేను. ఈ వింతలన్నియు నేను కలియుగంబున వీరభో
గవసంతరాయుండనై వచ్చువరకు జరుగుచుండును. దుష్టనిగ్రహ
పరిపాలనమునకై నేను వచ్చుటకు ముందుగా బెజవాడ జేరి అచ్చ
వారిని నాకు వట్కలుగ జేసుకొనియెద. ఇంకను అనేకములగు వింత
జరుగనున్నవి మరియు సమస్త దేశంబుల వారికిన్ని చెడు దినంబు
సంభవించి వాగుమల్లె నశించెడు విధంబున మానవులు నశించెడు ది
బులు పరుగిడి వచ్చుచున్నవి. అనేక వేల గృహంబులు యజమా
లెవ్వరు లేకుండుటచే భిన్నములై పోవును. మరియు నా మతమున
ఈశాన్య భాగమున భూమియందు పాంచాననము వారింట ఒక చి
దాని గర్భంబు బ్రద్ధలుగా పగిలి చిన్నవాడు ఉత్పత్తి అయ్యేను.
కాలమందు అపరిమితమైన ఉత్పాతములుగా ఉలుములు మెరుష
పుట్టును; అందున కొందరు నష్టమయ్యేదరు.

ఆ చిన్నవాడు దేశముమీదికి వచ్చి నేనే భగవంతుడను నన్ను బ్రాహ్మణుడనిన మీకు ముక్తి కలుగునని చెప్పేను. భక్తులైనవారు నమ్మకుండేరు. ఉత్తరాదిన ఒక మఱ్ఱిమాను తొట్టలో నుండి ఒక మహాత్ముడు నెత్తిన కొమ్ములతో పుట్టే సమయంబున చెట్టు చీలికలుగా పగిలి బైటికి వచ్చును. అతను దేశము మీదికి వచ్చి నేనే భగవంతుడను నన్ను నమ్మి బ్రాహ్మణుడని చెప్పేను. భక్తులైనవారు నమ్మకుండేరు. పడమటి దేశమునుండి ఒక చింతమాను తొట్టలో గుండా దిగంబరు రూపంబుగా ఒక మహాసీయుడు వచ్చేను. దక్షిణ దేశంబునకు ధీరుండనని బల్కేను. ఈ ప్రకారముగా నలుదిక్కుల నలుగురు ఉత్పత్తియై వచ్చేరు. మరియు మక్కామసీదులో ఒక వరహంబు బుద్ధి మహమ్మదీయులందరకు వైరంబు బెట్టును. ఆ వైరము చేత ఒక్కొక్క యింటిలోనికి చూరేను. వీరిలో వీరికి అన్యోన్య కలహములచేత చంపెదమని వచ్చేరు. ఆ వచ్చినవారికి చిక్కినట్లుగానే యుండి చిక్కకుండ బెజవాడ కృష్ణవరకు తీసుకొని వచ్చేను. అక్కడ అదృశ్యమై లిక్షోపలిక్షం జనాన్ని హతముజేసేను. అప్పుడు నూరుపుట్ట నల్లలు రాలేను. ముఠ్యాలు, పగుడాలు కాసుకు అమ్ముడుబోవును యిత్తడి రాగి యినుము తొలంగును. విభూతి వరహాకు ఎత్తెడు అమ్మును, నారాకడకు ముందు పౌర్ణమి అమావాస్య అగును ప్రతివారును నిరీక్షించు చుందురు? అందున కొందరు నశింతురు తిరుపతి కొండమూలగా ధూమకేతువనే నక్షత్రము బుద్ధిను ఆ నక్షత్రమును జూచి మిట్టమధ్యాహ్నపు వేళ అనేకమైన కిలాభీలాలు గలిగి జనులనేకులు దిగులుపడి చచ్చేరు. సందేహములేదు. ఊర్వియంతయు తారుమారయ్యేను జితేంద్రియులు కానివారల నెత్తురు భూమిమీద నేతీరునవారునో యదేతీరున భూభారము అణగిపోయేను. భూమియంతయు రక్తయమయ్యేను. నన్ను నమ్మి స్మరణజేయువారలు నడులను నిలుపుమంటె

నిలుచును. మరియు నారాకడకు ముందు నా భక్తులగు వారలు వారివారి సామర్థ్యములతోది ధర్మముల స్థాపించి ధర్మ పరిపాలనకు చక్క జేసెదరు. పిమ్మట లోకమంతయు ధర్మ సమృద్ధియగును. ముం జరుగబోవు కార్యాలు సామవేద మోషణములలో గనపడుచుండున ఈశ్వరమ్మగారిని రంగరాజుకిచ్చి వివాహముజేసేవరకు కందిమల్లం పల్లె నవరత్నముల మంటపంబులలో నుండి పన్నెండ్రామడ పట్ట మగును. నా భక్తులైనవారు యావన్నండి యక్కడకు వచ్చి కల్యాణవ జాతురు యిదే మీకు నిధానము.

ఇంకను నీయుర్వియందనేక యుత్పాతంబులు బుట్టుచున్నః తిరుపతి వెంకటేశ్వరుని గుళ్లో మొసళ్ళు జొరబడి మూడు దినంబుల పూజలేక తలుపులు వేసి యుంచేరు. మేమువచ్చు కాలమునకు భూః యందు అద్భుతముగా జలముబుట్టేను లోకమంతయు తల్లిడించేను, కృ వేణి యుప్పొంగి కనకదుర్గ ముక్కుపోగు అంటుకొనును పాతాళ గంగులో శాపముచేత పచ్చబండయై పడియున్న చంద్రగుప్త మహారాజునకు కలికావతార పురుషుని పాదముసోకి శాపవిముక్తుడగున మరియు సమస్త జనులు అష్టకష్టముల పాలగుదురు. అరకాలి మం నెత్తికెక్కును. రాజాది రాజులు అడుగంటి యొదిగియుండురు శూద్రుల కేళివిరాసముగా నుండేరు. మాయయను ద్రవ్యంబును గురించి న్యాయవ దెలిసికొనలేక అన్యాయంబుగ చెడిపోదురు. ప్రపంచంబంతయు నీ తృప్తై ధనవంతులు దరిద్రులై గుంట మిట్ట సమానంబగును మరియు ఆకాశమందు విషగాలి పుట్టి ఆ గాలివలన మాయరోగాలు గలిగి జనుల కులు నశించేరు. పుణ్యభూమియైన ఈ భరత ఖండంబుననే గాక ఇతర ఖండంబుల స్థితి జెప్పనదేమున్నది. అనేక మహాత్పాత ప్రమాదము

వింతలున్న మరియు నానా వ్యాధులున్న అద్భుతమగు శక్తులయొక్క గోలులున్న జరుగును. నేను వచ్చునంతలో నెన్నియో వికృతములు బుట్టును. ఇట్టి తహాత్తాతాది కారణంబులచే (7) ఏడుపాళ్ళ జనులు నశించుదురు. గాని ఇప్పటినుండియే సర్వేశ్వరుని నిశ్చలమైన మనస్సులో నిరంతరము స్మరించుచుండుడు. మీకేవిధమైన భయంబును గలుగదు. భయముగలిగిన వెనుక బ్రహ్మమును గనలేరు మరియు తిరుపతి వేంకటేశ్వరుని సముఖమున ఒక విష్ణుభక్తుడు బుట్టి శివా యనే పదము (8) ఘడియలు లేకుండా జేసేను అదివిష్ణువు లోక రక్షకుండై యుండగా ఎక్కడి శివుడు ఎక్కడి బ్రహ్మ యని విష్ణుభక్తుడనెను. అంతట విష్ణుభక్తులకు శివభక్తులకు జగదీశ తర్క వాదమేమనిన శ్రీవిష్ణు పాదోదకమని విష్ణుభక్తులును, శ్రీశంభు పాదోదకమని శివభక్తులు ఇట్లు తర్కవాదము జరిగెను. ఈ తర్కవాదము చేత శ్రీకైల పర్వతానికి బోదురు. నా భక్తులైన సపాంచాననము జారు ఇన్ని దినంబులు బ్రహ్మముగారి భక్తితో నుండి ఈ దినము చెదిరేకంటే బ్రహ్మముగారి మతములో సమాధివద్ద సహసముచేత చచ్చినదే మేలని భక్తులు ఆలోచించుచుండగా అమావాస్య రోజున చంద్రోదయమయ్యెను. ఆ చంద్రోదయము చూస్తువుండగానే అనేక విరక్తులు గలిగెను. వీరసాహసులైన వారప్పుడు వీరకాసేలు గట్టి నామతముదగ్గరకొచ్చేరు. నా మతములో అరెదొండతిగ బుట్టి ఒక్కరాత్రి ఏడు ఘడియలకు మతమంతా అల్లుకొని మనుష్యులు లోనికి వెళ్ళుటకు వీలులేకుండా వుండి (7) ఏడు దినములు పూజ లేకుండా వుండెను. ఇదిచూచి నా భక్తులైనవారు వీర సాహసముచేత వాతీగెనంతా ఖండించి బయలుచేసి లోనికిపోయి లజ్జా పడకొండు వేం అయ్యలు గండకత్తెరలు మెడకు వేసికొని హరహరాయని మృతి బొందేరు.

నా భక్తులైన వారకి యప్పటికప్పుడే నిదర్శనము కనబడుచుండును. ఇదియునుంగాక పర్వతంమీద జరిగే తర్కవాద మేమనగ విష్ణుపాదోదకమని విష్ణుభక్తులును, శ్రీశంఖు పాదోదకమని శివభక్తులును తర్కవాదములు జరుపుతు వుండగా ఈ తర్కవాద రోదనలకు పెద్దలై ఋషులచటికి వచ్చి ఇరువురి తర్కములను విని ఆ ఋషీశ్వరులు ఓ భక్తులారా ఈ విధముగా మీరు తర్కవాదము చేసుకొనిన ప్రయోజనములేదు. కావున మేము ఒక న్యాయము జెప్పెదము మీరు విష్ణుభక్తులు, వారు శివభక్తులు మీ వుదకమైతె మీరు తీసుకొని వెళ్ళండి. వారి వుదకమైతె వారికివ్వండి. ఇట్లు చెప్పిన ఋషుల వాక్యములకు సంతోషించి అంతటి విష్ణుభక్తులకు శరీరమునిండ నామములుబెట్టి పాతాళగంగలో గూర్చుండబెట్టెరు. ఆ వుదకము విష్ణుభక్తులకు వశముగాకపోయ్యెను. అంత నా శివభక్తులు ఈ వుదకము తీసుకొనుటకు మీకు నలవిగాలేదు, కావున మేము తీసుకొనెదము. రమ్మనమనిన విష్ణుభక్తులు ఐహా లజ్జపడి పాతాళగంగలో నుంచిన విష్ణుభక్తుని లేవదీసి అప్పుడు శివభక్తునకు శరీరమునిండ విభూతిబూసి పాతాళగంగలో గూర్చుండబెట్టెరు. అంత నీటియందు కళపెళ కళపెళమనె ధ్వనితోగూడి ఓం ఓం అనే శబ్దము పుట్టెను. అంత సప్త సముద్రములు నదీ నదములు పొంగి వాగులు, వంకలు వదరమై అందపిండ బ్రహ్మాండములలో వుండే పిపిలికాది జీవరాసులలో వుండే జలమున్ను భూమియందు సప్త సముద్రములలో నదీ నదంబులలో వుండే జలమున్ను మానవుల శరీరములలో వుండే రక్త మాంసాదులతో సహా ఒక్క జాములో నింకిపోయ్యెను. అప్పటికి భక్తులైనవారు వత్తులై నిలచేరు. అప్పుడు ముప్పది రెండు వాయిద్యంబులు వినబడెను. సూర్య చంద్రాదులు దిశలు దప్పేరు. భూమిమంతయు కుమ్మరిపానవలె గిరగిర దిరిగెను. ధరణితలంబు తలక్రిందు లయ్యెను.

అప్పుడు సమాధిని పటపటా పగులగొట్టుకొని శ్రీ వీరభోగవసంతరాయలు రక్తవసంతము లాడుచు వచ్చేను.

ఇది నాదబ్రహ్మము వలన బుట్టిన వాక్యమూలు ఇందోక యక్ష రంభైనను పొల్లుగాదు.

ఉ॥ తీరనివ్యాధులున్ను నతితీవరమౌవిషయుక్త వాయుపుర
మీరుజలాగ్నిరక్తమగు మిక్కిలి వర్షములున్ను పిడ్గులున్
ధారుణి రాజయుద్ధములు ధర్మవిహినుల రాక్షసత్వముల్
ఘోరములయ్యి రాలుదురు క్రూరులు మూంవిహినులయ్యిలన్॥

ఈ లాగున జననవృత్తి ప్రజలు మిక్కిలి గాసిజెంది ఆకు రాలిన చందమున రాలిపోదురు. మరియు ఏడు గాగ్రమంబులకు నొక్క గ్రామంబగును ఏడు దొడ్లకు వక్క దొడ్డియగును, ఏడు యిండ్లకు వక్క యిల్లగును భూమిమీదనున్న దుర్జనుల ధనము యావత్తు శ్రీకైల మునకు చేరును. పుణ్యశ్రీ పురుషులకు భక్తిపుట్టును పాపాత్ములకు చింతలు పుట్టును ఇందుకు సందేహయము లేదు. ఈ మహా భవిష్యత్తును అబద్ధమని అపహాస్యముచేతను ఎగతాళి దూషించిన దుర్మార్గుల నోటి వజ్రదండ పురుగులు యోగినిప్రళ యాంతక శక్తులవలన అనేక విధములగు హింసలు జరిగి ముక్కలుముక్కలుగా కోయబడి నశించు దురని ఎరుంగుడు ఇది వీరగురు వాక్యము తప్పదని తెల్పుడు. గడ్డిగా మానవులు మృగ్గేరు అష్టాదశ వర్ణముల వారెవరైనను ఇకనైన బ్రహ్మ జ్ఞానము తెలుసుకొని మడిమైలయను నీమంబులేక బీజ సంపుటితోనున్న మాయొక్క మూలతంత్రముగు ద్వాదశాక్షరియైనను మరియు అష్టాక్షరి యైనను పరె నిష్ఠతో నిరంతరము సర్వకాల సర్వా వస్థలయందు భక్తిచే జపింతుచుండిన సత్వకోరికలు దీర్చి ఇహపరసౌఖ్యంబు లొసంగె

దరు సత్యము మానవులారా మరువకుడు మరచినా మహాత్మాతంబు
లనేకంబు రాబోవుచున్నవి మాయొక్క ద్వాదశాక్షరిని నిష్ఠతో (12000)
పదిరెండువేలు జపించువారికి తప్పక దరిశన మొసంగును మరియు
ముందురాబోవు మహాత్మాత ప్రళయంబులు శక్తులవలన గలుగు
ప్రమాదంబులు వారిని నంటజాలక వారి గృహంబులకు జేరపని మరియు
సకలమైన పీడలు తొలంగి యశందైశ్వర్య వంతులైయుండి వీర
ధర్మంబు గాంతురనియు శ్రీ స్వాములవారు వ్రాసియున్నారు. ఇందు
సూక్ష్మముగా వ్రాయడమైనది. ఇంకా అనేకములగు మహాత్మాతములు
ప్రమాదంబులు జరుగబోవునని యున్నది మరియు నొకతత్వములో.

∴ త త్వ ము ∴

1. రాక్షలకులము నీరు సేయ శ్రీగాములుజననం బైనాడు ∥
అక్షయముగ తాదివ్యత్సరంబందు ప్రకాశంబైనాడు .
2. శీష సేయ దుర్మార్గులమీదికి శక్తులబంపిస్తున్నాడు ∥
యాక్షితిలోపల మానవకోటికి వింతలువిహరిస్తున్నాడు ∥
3. ఆకాశంబున ధర్మదేవతా ఆర్చించునిజమన్నాడు ∥
జోకతో ఆధ్వని లోకములో వినిపికాకొతుందన్నాడు ∥
4. మచ్చకులము ముల్లారులము ముచ్చటలుడుగునన్నాడు ∥
నూటఎనిమిది ఏండ్లు కృతయుగ ధర్మమునడిపేనన్నాడు ∥
5. ముందుమార్గశిర ఆవృతిలోయుగ సంధిబుట్టు నిజమన్నాడు ∥
యందుకుదప్పిన హీనజాతి వానింగనె బుద్ధిదనన్నాడు ∥

అని కాలజ్ఞాన తత్వములను గ్రంథమందు నొక తత్వములో
వ్రాయబడియున్నది. వచన కాలజ్ఞానం బైనను సంపూర్ణ జీవిత చరిత్ర

తై నను కాలజ్ఞాన గోవింద వాక్యములను గ్రంథమునైనను చదివిన సంపూర్ణముగ విశదమగును యావజ్జనులకు మెలకువ గలుగుటకై కృతయుగము వేకువయగు చున్నదనియు నిద్రనుండి మేలుకొనుడని ఈ చిన్న పొత్తమును వ్రాయడమైనది.

పాఠక మహాశయరాక్షసిచుచుందురని ప్రార్థన.

శ్రీ స్వాములవారు కొన్ని ధర్మములనుకూడ దెలిపియున్నారు. అరికించదగు (ఏమనగా) తాము భోజనము చేయకముందు ఒకరికి అన్నము పెట్టుట ఉత్తమ ధర్మ మనంబడును.

భోజనము చేసిన పిమ్మట వకరికి పెట్టుట మధ్యమ ధర్మ మనంబడును.

ఫలకాంక్షచే వకరికి అన్నము పెట్టుట అధమ ధర్మమనంబడును చాలకుండ అన్నము బెట్టుట అధ మాధమ ధర్మ మనంబడును.

గావున దానంబులన్నింటిలో అన్నదానమే శ్రేష్ఠమగును గనుక సీధర్మంబులను మనంబునందుంచి చేసిన ధర్మము శ్రేయస్కరమై యుండును మరియు మమాత్మై సర్వభూతాత్మయను శృతిని హృదయ మందుంచి సర్వేజ్ఞానుభవోభవంతు యని నిరంతరము సర్వజనుల సర్వజనుల యొక్క క్షేమమునే కోరుచు పరహితార్థలై సర్వభూత దయాళులై సదాదైవమును మానక మరువక ద్యానించుచు అన్నదానము జేయుచు రాబోవు యోగి సీశక్తులకు జిక్కిక వర్తించు చుండుడనియు.

ఇయ్యది ఆత్మ రహస్యంబైన భవిష్యద్గిర్ణయంబుల వర్ణయ క్తంబుగానులిఖించి పంపిన సౌజన్య పత్రిక దీనిని బహు విశ్వాసం బున దినదినము పూజింపుచున్న ననేక దివ్యస్థలంబులలో మూర్తులను పూజించినంత ఫలమున్ను గలుగును కానయిది తప్పరాదు వేద వాక్య ములు నిదియ నిజంబగు, గంగా భవాని సర్వ కలషంబులు హరించి

పావనంబు జేనట్ల నిదియుని పావనంబుజేయు బ్రహ్మనందము ప
పదం బొసగినట్లే నిదియును పరమపావన అంజనంబగు ధిరులై న్న
ఆనందుంతురు మత్తులై నవారు హాస్యంబుగా భాషించి మోస పోవు
గాన భక్తులారా మీరు భక్తి క్రియాజ్ఞానంబు గలిగి సద్భక్తులై శ్రీ
భోగ వసంతరాయుల వారిని చిత్తంబున నిలిపి సదా ధ్యానించుచు
ముందు అతి త్వరతో ప్రళయ కళంబున ప్రపంచము మీదికి రాజ్
యోగినీశక్తుల వలన గలిగెడి మహోత్పాత ప్రళయంబువొకటియై
చైతజ్జేరక మిమ్ముంట జాలవు. అట్టివారు ముందు వీర ధర్మంబు
జూడగలుగుదురు మరియును బీజసంపుటితో యున్న మాయో
ద్వాదక్షరిని నియమముగా (12000) పదిరెండు వేలు జపముజేయ
ఒక విభూతిపండును. కలశము నేర్పరచి పూజించి జపించువా
తప్పక నేను దర్శనమిచ్చెదనని శ్రీ స్వాములవారు వచించి యున్నా

(సో ద ర సో ద రీ మ ణు లా రా)

ఇంతటనైనా ప్రజలు గర్విష్టులు గాక నా మాటలు నిస్సారంబు
తోచివేయక మూఢ్యంబును వదలి జ్ఞానంబును దెచ్చుకొని మనంబు
జంపి బుద్ధిని స్థిరపరచు కొనియు మడిమైలయనునను మానంబు
శ్రీ స్వాములవారు ఉపదేశించిన బీజ సంపుటియైనది.

శ్లో॥ గురుబ్రహ్మ-గురుర్విష్ణు గురుర్దేవో మహేశ్వర
గురుసాక్షాత్ పరబ్రహ్మం - తస్మై శ్రీగురువేనమః

(ధ్యా న మ్)

శ్లో॥ వీరబ్రహ్మంశితం వీరప్రభావం - సురమునిసహితం - సూరి
ఖండాంశుధారిం-రిపుగణహరం సద్భక్తరక్షాం త్రినేత్రం
పరశివగురురూపం భద్రకాశీ సమేతం భస్మంజ్యోతి స్వరూ
పాణి వీరబ్రహ్మ స్వరూపకర్త - వక్ష్యింశతితత్త్వరూపం॥

తా సై శ్రీ గు రు వే న మః

(ఓం హ్రీం క్లీం శ్రీం శివాయ బ్రహ్మజేనమః)

యను ద్వాదశి మహామంత్రమైనను మరియు

(ఓన్నమో నారాయణాయ)

మరియు

(ఓన్నమో వీర నారాయణ)

యను అష్టాక్షరి మహామంత్రములైనను

సదా ధ్యానించుచు ర బోవు ప్రళయంబుల దప్పించుకొని కడ
తేరుండని ప్రార్థన.

మరియు (తా ఇలాహ ఇల్లాహ) యనునది కూడా ఆరబీ
భాషలో అష్టాక్షరి యనంబడు ఇది శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయుల
యత్పత్తికి కారణమైనది. ఈ కలియుగం నందు ప్రజలు ధర్మ
శూన్యులై నాచార నియమంబులు వదలి క్రూరకర్ములై వర్తిల్లుచు మత్తు
ఋస్తువులనే ముఖ్యాహారముగా గైకొనును ఎచ్చట జూచినను జారచోర
వృత్తు లతిశయింపు చుండెను దేశమంతయు జ్ఞాన రాహిత్యమై సాధువు
లకు నివసింప స్థలము లేకుండెను. అందుకు తపోనిష్ఠులును జ్ఞానులును
తమ మహితలను దాచుకొని స్వాంతమున పరమేశ్వరా మాకు నీవేదిక్కు
నీవెవట నున్నాడనో ఈ లోకమున నుద్భవించి మమ్ము రక్షింపుమని
భగవంతుని బహు విధముల ప్రార్థింపఁ దొడగిరి కలియుగ మప్పటికి
(1700) సం॥ గడచెను. తత్సమయంబున భూదేవియు శివకేశవాతా
రుండగు శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్వామికి సాష్టాంగ నమస్కారములు జేసి,
స్వామీ పరమపురుషా ఆదిమధ్యాంతరహితా అఖిలాండ కోటి బ్రహ్మాండ

నాయకా జగదీశ్వరా ఈ కలియుగ ప్రమాణంబు నాలుగు లక్ష
ముప్పదిరెండు వేల సంవత్సరములు అందు నిదివరకు గతమైన
(1700) సంవత్సరములు యింతలో పాపము పాచెప్పి పుణ్యంబు
మాత్రంబు లేక యున్నది. వోతండ్రి ప్రజలు సీతదప్పి దుర్నితు
అక్రమ ధనార్జితమై క్రూరబద్ధులై విష్ణుపీగుడు వాని ప్రవర్తన ధర్మ
లోపంబు గలుగ మద మత్తుచే బ్రవర్తించుచున్నారు.

సప్తకుల పర్వతంబులను సప్త సముద్రంబులను భరియించు
కన్న ధర్మము దప్పినవారి మోచుట నాకు గడు భారంబు గాన
పాపభారం బోర్వజాల ననియె నంత నారాయణుండు శంకరబ్రహ్మ
లను సప్త రుషులను సమస్త దేవతలు మొదలగు వారిని జూచి మనన
ఈ లోకమందు భూమి పరిపాలనము జేయుటకు నుద్భవించెదవ
ఈ కలియుగము మహాపాప యుగము గనుక దేవ రూపములు దాల్చి
నర రూపంబులు ధరియించి పుణ్యస్థలంబులందు నిలచి దుష్టజనని గ్రం
శిష్టజన పరిపాలనము జేయవలయును. మీరు మీ మీ యంశంబు
భూలోకంబున నాకు భక్తులై యుద్భవించుచుండని యాజ్ఞాపించు దు
దుర్మార్గుల సహారమునకై కనక దుర్గాబను పుట్టించి వారి వారి తప
తమ స్థానములకు పోండని సెలవిచ్చి అవతారములు దాల్చినార
విభిష్యత్ కాలజ్ఞాన గ్రంథముల సూచనలు.....

నేటికాలము అధర్మ ప్రవర్తనము చేత జనులందరు ధర్మ
విచారమును ఆత్మ విచారమును విడచి నిరంతరమును పొట్టివిచారములే
మ్రగ్గుచు ధన కాంక్షచే దుష్కృత్యము లొనర్చుచు అన్యాయార్జితంబు
ధనధాన్య సంపదధర్మమన రాజ్య మదమున విద్య మదమున బడిపోవుచు
మద మాత్సర్యములచేత జగత్తున అధర్మములను వృద్ధిపరుచును.

దుర్మార్గులు పొచ్చి యున్నారు. కావున అధర్మం బెక్కువై ధర్మంబు నశించు నపుడెల్ల ధర్మోద్ధారకమునకు పరమాత్మునిచే యొక అవకాశము నిలిచి దుష్టనిగ్రహశిష్ట పరిపాలనము చేయుచు అధర్మమును తొలగించి సద్ధర్మోద్ధారకముజేసి ధర్మ రాజ్యము నిలిపి జనులందరకు బ్రహ్మ జ్ఞానము గలుగజేయుచు శాంతి వుత్పన్నము గలుగజేయుననియు ఇట్టి కాలమును గురించి మహాత్ములగు పెద్దలు ప్రళయ కాలమని నిరూపించి యున్నారు

ధర్మ స్థాపనము యగునంతవరకు విరుద్ధములచేత అనేక కలహములు యుద్ధములు మొదలైనవి కలుగుచునేయుండు ననియు ఇందులో చాలా జన నష్టముండు ననియు శ్రీ వారి తీర్మాణము.

కలియుగము (5052) సరియైన ఖరనామ సంవత్సరములో పుష్య శు॥ 3 లు సోమవారము శ్రవణ నక్షత్రము పగలు శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయల పట్టాభిషేకమని వున్నది. నాటి దినమున పరిపాలనము జేయు రాజుగారే శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయలు మరియు కలియుగము 5053 సరియైన నందన నామ సంవత్సరమునకు కలియుగము సంపూర్ణముగా అంతరించి సత్యపరిపాలన ఏకనకాగ్రధి పత్యము వలన కలికి భగవానుడనే శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయలు ఆదిలక్ష్మి సమేతుండై భక్తానందముతో కృతయుగ ధర్మపరిపాలన జేయుచుండును. శ్రీస్వాములవారు పరిపాలన చేయునది (108) నూటాయెనిమిది సంవత్సరములు అని యున్నది.....

మరియు కృత యుగములో ఆశ్విజ శు॥ 1 లు దినమే సంవత్సరాది యగును. ఇంకా కొంత కాలమునకు వ్యవసాయములు కూడా బొత్తిగా మారిపోవును. ఫల దుంపల భక్షణయే జరుగు చుండును సామ

వేద ప్రామాణ్యములు గాంచిన విశదమగు ననియుని శ్రీ సిద్ధప్రసాద వరకః
రాజయోగిగారిచే విరచితంబగు కృతయుగ ధర్మమును గ్రంథమండ
ప్రాయబడియున్నది సంపూర్ణముగ చదివిన విశదమగును.

(శ్రీ సాములవారి మరి యొక యానతి)

ఏమనగా ఈ కాలజ్ఞాన గ్రంథమును ప్రకటన చేయవార
దమును సకల సౌభాగ్య సంపదలనంది సుఖించుదురు. పత్రిక ప్రాయ
టకు పాఠముల యుండు దుర్విఘ్నాలకు సకల పాపంబులు సిద్ధించును
ఈ గ్రంథమును రహస్యముగా దాచియుంచి యిందలి భవిష్య ద్విఘ్న
యంబు లెవ్వరికిం దెలియ జేయక గర్హించి యున్న వారి నోటియందుఁ
వజ్రదండ పురుగులుపడి శక్తులచే యనేక హింసలు జరిగి నశించుదురు
మరియును వీరభోగ వసంతరాయులుండే క్రమము జెప్పేము సువర్ణ
ఛాయబోలినవారు విభూతికలు వలు ధరించినవారు యోగదండం బట్టి
వారు కాషాయాంబర వస్త్రంబులు ధరియించినవారు వజ్రాల పాదుకల
దొడిగినవారు మూలబ్రహ్మమతండు ఆ పుణ్యపురుషుండు (108) సంః
త్సరంబులు రాజ్యపరిపాలనంబు జేయును. వారి సాంప్రదాయకము
వారు (1000) వెయ్యి ఏండ్లు పరిపాలన జేయుదురు. ఇందుకు సంః
హములేదు.

మరియు కాలజ్ఞానంబును దెచ్చి చదివిన యయ్యగారికి దమక
గలిగి నంతలో సంతాపన నొసంగి భోజనమైన పిదప జదివించుకొని
యీ కాలజ్ఞానమునకు సద్భక్తి పూర్వకంబుగా పూజల సలిపి యుత్త
వంబుజేసి చదివిన భక్తునికి మరియాదలు జరిపి యూరివెలుపలి కేగ

నంత వరకును దోడుకొని వచ్చి సాగనంపించి రావలయును ఇటుల
సద్భక్తి సహితంబుగనున్న వారికి ఏవిధమగు పీడలు దగులవు సుఖంబుగ
నుందురు వారిని శ్రీ వీరభోగ వసంతరాయులు రక్షించి మోక్షం
బొసంగును.

తే॥ గీ॥ వినుడి జనులార బ్రహ్మాంబు విశదపరచు
వాక్యములు పొల్లువేయని వసుధనెవరే
తలచియగ తాళిజేసిన తులువల మిత
బాధలు బొంది నాశనంబగుదురవనీ

తే॥ గీ॥ కలుగుననియెడి ప్రళయముల్ కల్లలనుచు
నమ్మిసౌజన్య పత్రిక నమ్మబోక
సంశయించియు వ్రాయక చదువకున్న
పాలుమాలిన దుర్జనుల్ బహువిధముల
నొచ్చి బాధల నొందియు చచ్చెరవనీ

(మం గ శం)

శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామిలవారి యుపదేశము

(నవరత్నములు)

(నవ విధ భక్తి మార్గములు)

1. సీ॥ భక్తి మార్గంబులు పరగదొమ్మిదియంద్యు ।
బాహ్యవిధంబులౌ భావమిదియె ।
ముదమున యవతార కథలను వినుటయు ।
లవవిధములకాది శ్రవణమగును ।
బహవిధంబులుగను భజనలు తాళరా ।
గమంతౌ కీర్తనల్ క్రమముతోడ ।
జరుపుట కీర్తన స్మరణయనంగను ।
చపలతలేనట్టి జపమునుమ్మి ॥

తే॥గీ॥ మదిని యందున ఈశుని ముడముతోడ ।
పాదములు నమ్మి సీవె నాయాదరమని ।
గొలచివేడుట సేవని తలతురనుచు ।
విశదపరచెను జగతి శ్రీ వీరగురుడు ॥

2. తే॥గీ॥ ఆర్చనయనంగ యీశుని అవతరముల ।
మూర్తులను పత్రముల తోడ పుష్పములతో ॥
పూజలును సేయుచేయగు భువినియనుచు ।
విశదపరచెను జగతి శ్రీ వీరగురుడు ॥

3. క॥ వందనమనంగ విగ్రహ ।

సుందర రూపమలగాంచి సురవరులెడుటన్ ॥

ముందుకు సాగిలి మ్రొక్కుట ।

యందురు కోవిధులుదాని యవనిన్ మరియున్

4. సీ॥ వందనంబులుజేసి వదలక బొగడుచు ।

కరముకుశితనుదై కదలకుండ ।

నిలచియు మనమున వలచి ప్రార్థించుట ।

ద్యాసమనంబుడును ధరణినిదియు ।

సఖ్యమసంగను సకల బంధువులపై ।

నుంచిన ప్రేమకు నెంచ మిగుల ।

పరమేశ్వరునియందు బాగుగా నిలుపుట ।

ఆత్మనివేదన మనగనిదియే ॥

తే॥ గీ॥ తనదు చిత్తంబు దై వార్చుతమునుజేసి ।

వేరు సంకల్పములు లేక మీరియుండి ।

ధాన్యమునుబూని తన్మయుండై నయనుచు ।

విశదపరచెను జగతి శ్రీపీఠగురుడు ॥

(అష్టవిధ పుష్పములు)

5. సీ॥ భగవంతునర్పించు పద్ధతి వినుమని ।

వివిధ పుష్పంబుల విధము దెలిపె ।

మొదటి హింసయే ముఖ్యపుష్పంబగు ।

రెండవదిండ్రియ ఖండనకణు ।

సకల భూతములపై సమదయ గలుగుటే ।

మూడవవిధమగు పుష్పమనియు ।

క్షమమనునదెనెల్లు శాంతియైదవదగు ।

ఆరవదౌ తపస్సనగబడును ।

తే॥ గీ॥ ధ్యానమనునదె ఏడవదొను మరియు
సత్యమే యష్టవిధమగు జగతి విరులు
వీటిగూడినదే కాంతవిధమటనియు
నిశదపరచెను జగతి శ్రీవీరగురుడు

-: నీ తి వా క్య ము లు :-

6. నీ॥ తల్లిదండ్రులకన్న ధాతలసేవలు
జరుపుటయే జన్మ సపలతనియె ।
సజ్జనులతో మైత్రి సలుపుట ముక్తికి ।
కారణంబగును నిష్కపటుకనియె ।
అందరు ఈశుని నందనులై యుండ ।
సోదరభావమే చూడుడనియె ।
భువి మమాత్మే సర్వ భూతాత్మయనుచును ।
దయయు భూతలముపై దలచుడనియె ।

తే॥గీ॥ అతితులై నట్టి వారల సతతమవని ।
గొలుచుచుండుట పూర్వ సత్ఫలితమనియు
దీనులనునన్న పేళనమానుమనియు
విశదపరచెను జగతి శ్రీవీరగురుడు

7. నీ॥ పెద్దలగనినంత ప్రియతో దండముల్ ।
సలుపుటతలకు భూషణ సమంబు ।
కపటసంకల్పంబు గలుగనియకయున్న ।
మది నిర్మలతబొంది మహితపడును ।
సత్యవచనములు సర్వధా బలుకుట
కళయోను ముఖమున కవని మరియు ।
పుడమి సత్పాత్రల పొందుగా వినయోగ ।
పరచిన యభివృద్ధి పడును ధనము ॥

తే॥గీ॥ పరులకపకారమును హాని జరుగబోవు ।
దుర్విచారముజేయని దొడ్డమనసే

పుణ్యనదులు త్రివేణుల బోలుననుచు
విశదపరచెను జగతి శ్రీవీరగురుడు

8. సీ॥ లేశంబు లాభంబు లేకున్న తనకును ।

పరుల కార్యముల తోడ్పడేడివాడు ।

ఉత్తముండనబడు ఉర్కిలో నాతడు ।

తనపనులతో గూడ ధరని తరుల ।

కార్యముల్ పోషించు మనుడు మధ్యముడగు ।

తనకును లాభమౌ పనుల కొరుల ।

నవ్వపర్చెడివాడు నవనిలో నధముడు ।

తనకు ఏలాంటి ఫలానుభవము ॥

తే॥గీ॥ గానిదై నను ఒరులల గాంచుచున్న

సౌఖ్యములజేర్చువాడు నీచముడెగాక

మానవధముండె నీమహినటంచు

విశదపరచెను జగతి శ్రీ వీరగురుడు

9. కం॥ పరమేశ్వరకీ కాయము ।

ధరణిని రధరూపకమున దగవెలసెనుగా ।

నిరతము చెడుకృత్యములలో

జొరనీయక భద్రపరచు । చుండూటజాలు ॥

దుర్విషయముల చెండూటమేలు ।

పరిశుభ్రమునకయ్యి పలువిధములదోమి

నరయస్నానంబును నయయాగజేయుచు

మరుపకను జాడ్యంబుల న్నుపచారములచే దూరి జాగ్రత

పరచియును కాపాడుచే యింభగవదారాధనయిదేయను

చుంముట జాలు । దుర్విషయముల చెండూటమేలు ॥

(మ ం గ శ ం)

నవరత్నములు

(స ం పూ ర్ణ ము)

-: కీర్తన :-

1. మానవా దుర్మరణయోగనరా చెడుకాలమిదియే జ్ఞానివై కడతేరవలె
 వినరా మానవా చెడుకాలమంతట నేనటంచని యావరించెను మానవా
 చెడుకాలమంతట నేనటంచని యావరించెను మానకను ప్రభు సేవ
 మీరలు బునుకొనిదరి జేరవచ్చును ॥

గాని భేద ద్రోహ మెందుకురా నిను నీవెరుంగు

లేనిపోని యూహలెందుకురా దురుమార్గబోధ

పీనులను బడసీయకుండుమురా నిజభక్తిగలిగి

ఓన్న మోనారాయణా తునరా

మానితంబుగ సంపరించుము దీనులను ఎగతాళిసేయకు

బాని సేవుదేసికునకయ్యెవు పాయమేఘన మంచెరుంగుము ॥మా॥

2. జాతిమతభేదములు సేయకురా మనమైనజాతె నీతియనివేదములు
 బలికెనురా గౌతమ గార్గేయనారద కణ్వకపిల వశిష్ఠ మొదలగు నూత
 విశ్వామిత్రవ్యాసులు శుకుడు శౌనకు లేకులంబొ.

భ్యాతినొందిన వారలేకదరా మమయాత్మేశ్వరస్వ

భూతయాత్మనిచాటలేదటరా ఆద్యైతమతమే

రీతియనితరియించి గాంచిరిరా తారార్థముగను

భూతలంబున నిలచియుండిరిరా

భూతలంబున నిలచియుండిరిరా.

భూతకరుణయై సర్వజనుమౌ రీతిగాదిది కారుడున్న
 పోతులావలె తనువుజెంచియు కోతులావలె వాడులాడెరు ॥మా॥

3. జీవహింసలు జేయబూనకురా అందరికి భువిలో చావుసిద్ధంబచు
నమ్ముమురా జీవులను హింసించి హత్యలు జేయుచే రాక్షసుల
కృత్యము కావరముకను గానకనుబహు తీవరము చేమిట్టి పడెదవు.

లావుదేహంబనుచు మురియకురా శీషించుకాల
మావరించిందనుచు దెలియుమురా షడ్వర్గములను
తావునుండి పారదోలుమురా సాచెవరు నీకు
నీవె నిర్మలమానసుండవురా.

పాపరంబెడ సేయబోకుము జీవులన్నిటి యందు నిత్యము
కేవలముకై వల్యమందెవు ధీపరులు కొనియాడెదరు నిను ॥మా॥

4. కన్నవారల గావించుమురా “నిష్కమివైభువి” యెన్నో విధముల
సన్నుతించుమురా ఎన్నిశాస్త్రములందు వెతకిన కన్న వారలతో
సమానము నున్నయని మొరలీడుచుండెను కన్నులిప్పి చూడు
భడివె.

పిన్నపెద్దల మన్ననెరుగవురా దుర్మదముచేత
మన్నుమిన్నే దై నగానవురా షణ్కాలమగు
తన్నులేప్రాప్తించు చూడుమురా ఎచ్చులకు నీవు
వన్నెలనుబడియేవు యెందుకురా

అన్నలార సద్గుణంబె వన్నెయోవే రొండులేదిక
తన్నుతాగనుగొన్నవెనుక వున్నవాడెవాడె వీడు ॥మానవా॥

5. ఏదికుల మొటులుందో రూపమురా ఎవటుందోహుంమాదిగుల వర్ణించి
చూపుమురా ఏదిరారుషీకులమునెన్ను వాదకులెగ నుపిండజాలరు
పాదుగనజాలకను నీవీరోదనే సాగించుచుంటివి

ఆదిహిందువు లనుచు దెలియుమురా పరికించిచూడు
భేదమేమియు లేదుగలియుమురా అంటనుచునీవు
శోధజేయక వాదులాడెదవురా అందరికివకడే
యాదినారాయణుడు గాండుమురా

మోదమలరగ నీవు సృష్టి యాదిమూలం బేదొగనుగొను
నీది నాదియనేటి భేదావాదులన్నిడజాలవప్పుడు ||మానవా||

6. సత్యకాలము వచ్చుచున్నదిరా ధర్మబైపుడమి నిత్యమయ్యి నిలచి
యుండునురా కుత్సితులు నిర్మూలమయ్యి సచ్చరిత్రులై శేషమగ్న
దురు యత్సమైకనుపించజాలరు తుచ్ఛలమ్మిడి కొడుకులీధర.

మత్సరంబులు మానవేమిటిరా ప్రజలందజేరి
యత్సరించెవు లుచ్చబోధలురా ఉదకంబు బాసిన
మత్యవిధమున చచ్చెదవు వినరా ఇమనైన నీవు
పత్యకునవై పాతకములిడరా

సత్యమైన ప్రధార ధర్మశాస్త్రములు విడనాడి మనుజుల
ఇత్సలను చెరువాకపరచి కచ్చలనుగలుగంగజేసెవు ||మానవా||

7. కానరామనుజుండుగాదూరా బ్రహ్మేంద్రుడఖిలా జానువేయి తరుండు
లేదురా కానరా శ్రీ వీరగురుడు మానవుండనియన్న తగడిల పూని
నీవెవరో యెరుంగుము కానకను చీకాకుజెందవు

లోనవెలుపలనిండి యుండెనురా ఇందందు యనక
గాననీవడి గాంచవేమిటిరా భావించిచూడ
తానె సర్వంబయ్యె చూడుమురా సోమరివిగాక
దీని భావకబేమొకనవలెరా

నేనె బహుశూరుండనంచని నిక్కెదవు నీలెదవు పిదప
మీనమైకాలమున బడెదవు లేనియెమ్మెలువలదు మనకు మా॥

8. మట్టిదీ స్థూలంబటనియనరా శోధించి దీని గుట్టుగనుగొన వట్టిదే
యగురా దిట్టమైనటువంటివాడను తుట్టునాకేమిటికటంచని గట్టిగా
శపదంబుజేసెవు పట్టెదన్నముకొరకు నీకు ॥

గుట్టలై నా చాలవేమిటిరా నీ యాశగుల
మట్టిపాలా గుట్టలొగనరా దుర్బలుల జూచి
మొట్టెదవ్వా యాసపెట్టెవురా తుదమొదల్ లేక
పొట్టపెట్టె పోయెదవు వినరా॥

ఇట్టిదీతను వంచుదెలియవు ముట్టడించును శ్రీ పృథుండిల దిట్టముగ
బండించినీతల గోట్టునూ కుయ్యోమొరొయన మా॥

9. మేలుకొను తరణంబిదేయగురా దుర్మార్గవృత్తిచాలు హృత్తాప
మొందుమురా శీలమని భావించబోకుము కాలమేమారుచును వచ్చెను
గోలజర్గును దుర్జనులపై మేలుకొను శీమంబెమాడా ॥

బేలవై తిరుగాకు చెడెదవురా నామనవి వినుబ్రతి
మాలుచుంటిని కీడుమూడునురా ప్రభువారు నిన్ను
కాలుసి పట్టణము కంపెరురా నగు బాట్టగునీ
స్థూలమే శునకముల పాలగురా

చాలగానే నెవ్వలెమ్మలు చదివినానని మరియు బోకుము
కీలుదెలియని దేటిదడువిల మూలమేదో గానవైతివి మా॥

10. ఆసలోబడి మోసపోకుమురా చనువెంట తుదకు కాసువీరంబైనగా
మురా దోసెదవు నిరుపేద జనులను కోసెను ముక్కలుగనిన్ని
తీసుమారుఖాఁ నటంచని మీసములుండి బెట్టెదవు బహు॥

దోసమని భావించవేమిటిరా నిష్ఫలంబగునీ
యాసలన్నియు రోసివేయుమురా గురుజేరకున్న
మోసమే కడతేర జాలవురా
దాసుడొ నిలదోరెపల్ల వాసియైన మహమ్మదీయుడు
ఖాసిమలి విజ్ఞాపనే యిది గానరా చెడియేపు పిమ్మట
మానవా దుర్మరణమౌగనరా చెడుకాలమిదియెజ్ఞాని
కడతేర వలెవినరా॥

(తప్పులున్న శ్లమించుదురని ప్రార్థన)

ఏతత్సర్వంబును శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్రార్పణమన

మంగళం మహత్

మంగళం

మంగళం

మంగళం

(స ం పూ ర్ణం)

శ్రీసుప్రసిద్ధ కవీశ్వర పండిత బ్రహ్మజ్ఞాన వేదాంత వేత్తలగు వారి విరచిత

(తత్వములు)

బ్రహ్మశ్రీ మౌల్వీ సయ్యద్ యస్మాయిల్ సా॥ నల్లగొండజిల్లా
దోమలపల్లి గారి విరచితము

1. గురుచరణమనీ గురుకరుణయనీ గురిగలిగితె దొరుకును వరము
సుమీ పరతత్వమనీ పరమాత్మయనే పరమార్థము దెలుపుము
శరణుసుమీ॥ గురు॥
2. విరుపమ నిర్గుణ నిర్మలుడు చరాచరముల కాది పురహరుడు
దొరదాతయుగా నశరీరుడవు దరిజేర్చిన పరపుపకారిసుమీ ॥గురు॥
3. ఈవు త్తబయల్ మరి ఏమియు లేదా వత్తదినిండి వారు సుమీ
మఃవేత్తలు గాంచిన ద్వాదశిని నిదిత్తమనీ బోధించెదసుమీ॥గురు॥
4. కలగల్గివలించెడి కాయములు మేల్కొంచిన లేనివిచిత్రములు
ఇలపంచదశీ స్వాభావమని తొంగించెను మదిసంశయము సుమీ
గురు॥
5. ఈ మూలములేని శరీరమని ధరనేమియులేని షోడశిని
ఓనమాలుయనీ మదినెంచకుమా జన్మాదులదునె మాయుధము
సుమా॥ గురు॥
6. సయదుమ్మరు సద్గురుపలుకులవీ నరకెయ్యలు గాంచనిమోలకలివీ
సయదిస్మాలు నోటలొలుకులివి జయమొందెడి మార్గము హోయలు
సుమీ॥

2. (తత్వము)

1. సోహమును సాధించవలెనన్నా సద్గురుడొనంగిననోహచే శోధిం
వలెనన్నా సోహమును సాధించితేదురు ద్రోహములు దహన్
పోవును దేహమున దివరాత్రులందు సాహసంబుతో హంసబలి

॥సె

తారకంబిది తరచవలెనన్నా దీనిజంపి పూర్వలూ కడతే
నోరన్నా ఆరు ఆధారములుజుట్టి సారెకునుసహస్రారకమలము
జేరిదిరిగి యథోముఖంబున జారినాసిక ద్వారములతో దిగి
మరిబైలాలో కేరిచుండన్నా పూరేడుపిట్టరాయ భారిగదిగ్గ
చుండన్నా నేర్పెరిగిదాని కుంభకమునా కమ్మియుంచన్నా కమ్మి
నపక్షింకారమయ్యి రుహంకరించన్నా

తారుమారుగాక మీరిమేరువాపైబ్రాకి బ్రహ్మద్వారమిప్పిడూరి
పరిపూర్ణమగు పరమాత్మగనబడు

2. యండమావుల నుండబోదన్నా జలమావిధంబిలముండ నమ్మి
తెదండి లేదన్నా

కుండవంటి తనువుమృత్యువు గుండుతాకితె పగిలెనేలా పిండిగన
పడిపొయ్యెదానికి కుండయని యాసించి నీవు

గుండగొయ్యవు గాకుమాయన్నా గుండెఢైర్యంబుంచే నేమన్నా
దండాధరుడుతల పండుపగులాదన్నునోయన్నా

యమబంటులాకీ కండర క్తము తిండియగునన్నా

అండపిండమునుండి నూర్ణాకుండలాగ్రమునిండి మరి బ్రహ్మాండ
మంతట కాళిపండిన పండువెన్నెల కండ్లగనుటకు ॥

3. చావుపుట్టుక స్వభావమోయన్నా జీవించుకాలము కావడినిరుకన్తు
సుఖమన్నా

పావరంజున పోతుయనుమూ లావుబెంచిన కాయమునకు గావుబట్టి
తుదకు మృతిగొని పోవువల్లెకాడుజేర

కావరంబెందూకు మాయన్నా మదమోహమృగముల తావునుండి
తేవగొట్టన్నా

పావుశేరు ప్రసాదమూదిన్న యశాపిశాచికికావలే యపరంజిగుట్టన్నా
కావునతత్వ విచారముతోవ వెదకుము నజచి దాన్ని

తేవలము కైవల్యపదవిని గాంతువూ గురుసేవ గలిగితె ||సో||

4. తోలుబొమ్మిది తాలుగానున్నా బోలయ్యిమాయ సహనుకూలం
గాదురాయన్నా

మూలమును లేనట్టియరుకా స్థూలములు గనుపించికలలో

మేలుగాంచిన వెనుక అనుమాలులేక పలాయనములకు

వీలుదెల్కాజాలవేమన్నా కలియుగా స్వప్నము లీలయింద్రాజాలమో
యన్నా ఇందూల నీవు లోలుదావైబేలగాకన్నా గురుకిలు జెంది

పాల భాగమునొంది జూడన్నా

నీలతోయదమధ్య చిన్నీ బాలుడొకడు య్యాలలూగెడి

సోలదెలిపిన సయ్యదుమ్మరు గురు జోలమరువ గదాల దిస్సారే

||సో||

3. (తత్వము)

1. పరిపూర్ణం బాపిపరమున్ దరికింపరాదెకోరి

పరీమాణం లేని యచలం పరీకింప నియలుదేరి

||పరీ||

2. హరిహరాదుసురు లరగినదారి నెరిగినరులు మహమునివరులై
గురిగలవార్గను గొన్న మార్గము సరియేదని సద్గురువరుజేరి
॥౬॥
3. అచ్చటనున్నది మచ్చుమారి మెచ్చదగినదని వచ్చికమీరి
రచ్చకువచ్చి రహస్యమైనదా నెచ్చరించవలు కెచ్చదుజారి ॥౭॥
4. అగోచరంబని వగచెటివారి కగోచరంబౌ తగవుందీరి
యుగాయుగంబౌ రేబగులొకటే పగిదిగనుండెను దగినను
॥౮॥
5. యెరిగినదనుక యరుకారివారి యెరిగినపిదప ఎరుకపరారి
యెరుక మరుపులు ఎరిగిన దేదోనెరిగి దెలుపగురు పరవుపః
॥౯॥
6. ద్వయ మద్వాయమొమిదం శరీరిన్వయంబు సర్వమయమౌతె
పయంబరన్నది నియంబిది అన్వయంబు కుల్లేషయిన్బిదిరి ॥౧౦॥
7. యెతియోగులు సద్గుతులకపోరి వెతకినరస్తా మతములవారి
వ్రతముల కబ్బని తత్వవిచారము అతీతనిష్రతి యోగి కమోది
॥౧౧॥
8. సయ్యదువుమ్మరయ్యగారి నెయ్యేదిరిగే బొమ్మవికారి
సయ్యదుఇస్మార్ బలికినదంతట నిండి యున్నది నిర్మలక
॥౧౨॥

4. (తత్వము)

రామరాముని రాము దలువండి పామారులార
రామమనగే రాము దెలుపండి

రామురేణుక పుత్రుడును వక రామదశరథరాజునుతు బల్ రాము కృష్ణునియన్న అవతార నామములచే వెలయు వారలు రామస్మరణా మానకుండిరి శ్రీమాన్ పారంధాముని పరికించుచుండిరి. మైమారివాత్మ రామమందైక్కామై యుండిరి యేమాయలేక నిరామయం సర్వామైనుండిరి యీమహిలో మానవులు సామాన్యమా శ్రీరాము కనుగొన స్వామియగు సద్గురుని జేరని సోమరులు కామాంధమునబడి రాముదెలియక నోము కుందూరూ రామానుజామత పామరంబులో పొర్లుచుందూరూ అష్టాంగ యోగము ధాముచే సాధించి కొందారూ పరహార్థమొందక వుట్టికిని స్వర్గాని కందారు రామతత్వామసిపదంబని కీమదెలిపెటి దేసికేందుగ్రిల మోముగానని మూర్ఖమనుజుం కోమలంబుతో కొట్టునెముడు.

2. బాటగానక కాటుబడకండి పొరపాటులయ్యెడి
పాటిమీదను మాటుబెట్టండి

కోటలారును దాటియావం కాటుకాపిట్టలపైగ నూటి జూచి తాటి కెరుకను బీటిలోబడ యేటుయేసి త్రికూటపేట కవాటమిప్పండి అచ్చోట తామరకొలనుచింతల తోటగాంచండి కాసింది పున్నమినాటి వెన్నెల సాటి వెలుగండి యెచేదెరుంగని మాటబట్టా బైటనిలువండి వాటమగుహరినాట కంబిది కాతకులకూ దాటిగుదరదు నూటికొకడిపాటగురువరు నోటవిందెనె పాడునూ కైలాటకుల తెరబాటునున్నాడీ మత భేదచెరుదూ వాటుమదిలో నాటుకున్నాడీ దైతంబనే వహివాటుమనసుతో మీటకున్నాడీ అలాదవారిని మృత్యుదేవతె మోటుకున్నాడీ మేటులామని భేషజాలుసాపాటు కయ్యి లపోటుకూతలు లేటిబోధంతో విరాట్టును భేడిజెయ్యక కాటికంపెను.

॥రాము॥

3. తన్ను దెలియక తన్నుకోకండి ఎన్నాళ్ళకైనా మన్ను
పాలెగ్గ పొయ్యెతనులండి॥

గిన్నెలావలెకన్నులూరి మన్నుమినై దైనదోచక దున్నపోతు
 మీరి పిన్న పెద్దలమన్న నెరుగని యన్నలారా యెన్ని జూడండి య;
 భటులచిన్నా తన్నులకెలాం తర్లుతారండి మేమన్న మొనగాండ్లన్నమ
 భూమన్ను దినునండి మున్నగినారలు యెన్నడూకనిపించరేమండి చిగ
 నామొరవిన్న మాత్రము తిన్నగను గురువన్నజేరి కన్నతండివటం
 మరి వెన్నెన్నోవిధముల సన్నుతించి సన్నుడిడ్డిదూరి చూడండి పన్నా
 కాయి యెన్ని తీప్లయి యున్నవాడండి వేమన్నగారు అన్నది విన్నా
 లేరండి తన్నుతదెలిసికె తానెబ్రహ్మంమన్న తీరండి మన్ననాచేనార్యుల
 నోటన్నదీ బల్నన్నంమార్గముకన్న వారితో కొన్నదీ ప్రాసన్నమై ప్ర
 లున్న బయలు॥

॥రావ

4. యెచ్చలెమ్మెలయిచ్చ వలదండి తామెచ్చకొనుట అచ్చ వాట
 పచ్చవానండి

కొచ్చనుండి కదలికొన్నా యిచ్చగుంతలోవునికిజేసి పిచ్చము
 పిండమైహచిచ్చలోకి జొచ్చి వెట్టిపుచ్చకాయలు పుచ్చకోకండి
 పిచ్చిగాలము గ్రుచ్చుకున్నా మచ్చవిధమండి నొచ్చినాకలినాల్ ముచ
 ముచ్చట్లుతారండి భ్రమపేచ్చిమీరలు మచ్చికలతో జుచ్చతారండి యె
 టుండిచ్చోటి కేగెచ్చోటికీమును తెంచుతారో అచ్చరితమునార్యులతో గ
 వచ్చ వారలపంచజేరుక గిచ్చికయ్యము దెచ్చతారండి వారీమహాత్మ్య
 దెచ్చిమీరలు పుచ్చతారండి సచ్చిదానంద మనస్కు సాంఖ్యలువి
 లేరండి కుచ్చిష్టలైమీ రచ్చి తనకూగాంచలేరండి స్వచ్ఛమైన సంజ్ఞనద్గ
 సయ్యదుమ్మరు భృత్యులైములు గుచ్చ సందూలేనియచలము నిత్యగ
 గొనవచ్చ ఇస్కాల్.

॥రావ

బ్రహ్మశ్రీ నల్ల గొండజిల్లా దోమలపల్లి గ్రామవాసులగు
నాగార్జునం కనకాచారిగారి విరచిత

1. బాగుగా భక్తులను పరిపాలనము సేయు ప్రభువు వస్తున్నా
దొరన్నా॥ ముందుకాగల కాగల కార్యముల్ కనురెప్పపాటున
క్రమముగా జరుగునోయన్నా. ॥బా॥
2. జారచోరుల మరియు పామరులగొట్టియు చాలపాంసలుబెట్టునన్నా
మరియు క్రూరకర్మలబట్టి కూలదన్నుచుభువి గోలజరిపెరు
శక్తులన్నా ॥బా॥
3. కులభేదకలితలను కూలదోసెయు మీరు కలసి మెలనుండు
రోరన్నా గురుడు అలవిగానటువంటి ఆయుధంబును బానె ఖిలల
ఖండించరోయన్నా ॥బా॥
4. రాముడిలోకమున వీరభోగవసంతరాయు లవతారుడైయన్నా
పూని ఈ మహిసంతయు నేకచక్రంబుగా ఏలుమ ఖరవషమన్నా
॥బా॥
5. నిక్కముగా గురుడన్న వాక్కులివి బిక్కిరివి విజముగా దనకు
దోయన్నా వెక్కపముగాకుండ మిక్కిలిగ వేరుట మక్కువతో
గాంధుడొరన్నా ॥బా॥
6. ధరణిలోకోదండ పురమందునెఱొన్న పురహరుని భక్తుడనన్నా
గురుని తరుచుగావేడెడి వాడదోమలపల్లి దానకనకా యాభ్యుపన్నా
॥బా॥

[బ్రహ్మశ్రీ] మాల్విసయ్యద్ అబ్దుల్లా షాహు సేని నల్లగొండ జిల్లా పానగల్లుగారి విరచితము

1. త త్వ ము

1. గురుబ్రహ్మయసీ గురువిష్ణు మహేశ్వరు దానైశ్చరినిజమే సుమీ
గురుడేను అహంబ్రహ్మస్మియనే హరివాక్యమిదీ ధృఢమాదు
॥సుమీ॥
2. ధరఎచ్చట నుండిటు వచ్చితిమో యరుదెంచెద మెచ్చటికో యనిః
వరెసంశ యబిందువనేల వణం హరిసాగరమందున గల్పుమనే॥
3. అయమాత్ముడు ఆర్యుడు ద్వాదశితా దయసాగరుడై బోధించగన
బయలాయనుసర్వ మగోచరమూ తెరదీసియు నన్నిటజూడుమనే॥
4. వినుతత్వమసీ మహావాక్యమును గనుతత్వవిచార మహాత్ముం
అనిపంచదశీ బోధించినను తనయందున ఐక్యము జేసెనుమీ॥
5. సుజ్ఞానహబీబెను మావినుసీ ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మంబైనదనీ
అజ్ఞానము షోడశీద్రోయునసీ విజ్ఞాపనవిని ననుబ్రోచెను సుమీ॥
6. పాన్గండిహరియన నయ్యెవతన్ గనుగొంటిని సర్వము బయ
లనుచున్ వినుసయ్యడు అబ్దుల్ బ్రహ్మమసీ యనబోకుము లోకు
నిందె సుమీ.

**బ్రహ్మశ్రీ గుంటూరుజిల్లా గురిజాల తాలూకలో చేరిన
దైదపుర నివాసులును ఘటము కాంతయ్యగారి తత్వము**

1. ఏమిజెప్పడు యరుకలేనిదీ అయమాత్మ బ్రహ్మ నామరూపా
కూన్యామేనాది । యేమి జెప్పడు యరుకలేనిది ఆంతతానై వెలుగు
చున్నది । శ్రీమహాపరిపూర్ణ బోధిది చి త్తశుద్ధితో యాలకింపుము॥
॥ఏమి॥

2. జ్ఞాన మజ్ఞానంబు గానిది జ్ఞేయజ్ఞాతలేమి లేనిది ।
తాను నేనని భేదముడిగితె తత్వమశియై వెలుగుచున్నది ॥ఏమి॥

3. ఉన్నదంతా సున్నయౌతుంది నిశ్శబ్దబ్రహ్మ కన్నమిక్కి లేమి
లేనీదీ॥ ఉన్నదంతా సున్నయనియెడు ఊహకు మిగిలున్న దానిని
కన్నవారల వాక్కులివియని కల్వరము విడనాడి నమ్ముము
॥ఏమి॥

4. జనకకుక సాందీపకృష్ణాలు అర్థునుడు మొదలాసనక సాదిమౌని
వరూలు తినకరుచులు దిగక లోతులు గనియు మరియు బట్ట
జుయలున ఎనుక ముందుకు జన్మలేదని ఎగరజిమ్మిరి జ్ఞాత
నూలుక ॥ఏమి॥

5. సమదలోకల దైదపురమందు ఘటకాంత చంద్రుడు వ్రాసినాకృతి
బోధితి సుఖమొందు ॥ ఆనలు లేనిది బోధకక అనుభవముగని
వందదీని । మనలెలాను బ్రాహ్మణ్యంబు మంత్రమే నిజమనుచు
నమ్ముము ॥ఏమి॥

బ్రహ్మశ్రీ సయ్యద్ ఉమర్ షాహాసేని నల్లగొండజిల్లా పానగల్లుగారి తత్వము

1. యాదిలోపల ఆబ్దుల్ ఖాదారు గురువరులబోధా శఙ్ముక్తి యుండావే ఓ మనుసా ఇల బోధానమ్ముక యుండావే పదిలముగ మదినిలిపి ముదమున సదయుడగు గురుజేరి పదముల వదలకన పూజించితత్వపినోద మున రంజిల్ల రాదటె. ॥యాదిలో॥
2. ఎందూకె ఈతుచ్చయుగభ్రమలు సివికానంద మొందగ రాదటె ఓ మనుసా ఇల నిందాతో భయమేటికే ఎందుదోచక కొందరున మునులందురని మనమందమతు లానంద బ్రహ్మంబనగ కః లేక డవిజేరియు చెడిరినిజముగ॥ ॥యాదిలో॥
3. యండమాపులపగిది నుండేటి యరుకాను దండీదనుచు మురువా ఓ మనుసా ఇల దండీదనుచు మురువాకే అండపిండము వెడ మధ్య గండికావలనున్న సూర్య కుండలని శోధించి మనబ్రహ్మంబ నాయకు నండజేరియు. ॥యాదిలో॥
4. ధరలోన పాన్ గంటి పురపారబ్రహ్మము నిర్మాల నిర్గుణు ఓ మనుసా విను నిర్మాల నిర్గుణుడే అరమరేటికి యనుచు ఈ కరములను శిరముననుంచి మనమగు పరము దెలిపిన భా ర్యోగిని హరుని భావించి కొలువవలె ॥యాదిలో॥
5. చిద్రూపమైన చిదానందమూర్తి చిద్విలాసుడని ఎంచా ఓ మనుసా చిదాకాశుడని ఎంచావె చదరకను కడలకను బెదర చేరియున్నది బట్టబయలని కుడురుగనుగొనె సయ్యదుమ్ముక మదికినిశ్చయ మార్గమిదెయని ॥యాది॥

1. తత్వము - ఆదితాళం

1. మననెంతో మాయలాడిరా । నను మమతా నొందగజేసే
హంసోహమన్నది మరచి । మాంసాపు దేహము జూచి
హంసాలు నొందగా జేసే । సంసారమున బడదోసే ||మన||
2. జనవాంఛలోనా జొచ్చే । లేనిబోని వార్తా దెచ్చే
అనుమానమెంతో పొచ్చే । నను చాం మోసపుచ్చే ||మన||
3. గురువారు ధ్యాన్మం మీరి । హరిదాస వరులను దూరి
పరనారీమణులను గోరి । మరులొందె మోసకారి ||మన||
4. కనులాచె చూచినదంతా । కావాలెనను దోకచింతా
ధనమాళలోన కొంతా । ఘనమూగ బడెను చింతా ||మన||
5. వహవ్వారె యెంత హుళారీ । జగమెల్లనున్న దొకసారీ
సవ్వారి యిది సదారీ । యెవ్వారికై న విచారీ ||మన||
6. భూమిలో బుట్టగజేసే । రామాని పిలువ వలసే
భూమనార్యు చేరగజేసే । బహుబాధలను బడదోసే. ||మన||

2. తత్వము - ఆది

1. చో చో చో యనరా సంసారి సీవాకసారియైన । చో చో చో యని జోడు నల్లెడ్ల గట్టి భృగుమధ్యామందూ వున్న పూరిలేనట్టి చేలో ॥చో॥
2. అజ్ఞానంపూ నట్టి చేలో సుజ్ఞానంపూ నాగలిదోలి । నాగలి మీద యెక్కి తొక్కినట్టే పెల్లల్ । విరగదీసి ॥చో॥
3. గురుధ్యాన మనేటి గుంటుక గుర్తుగానే కట్టుకోని । కామక్రోధ లోభమల గడ్డలు పెడ్డలు సదసము చేసి ॥చో॥
4. మమకారమనేటి నలికి మనసు యనెడి సిబికిబెట్టి । చుట్టుపట్టునున్న చెత్తయెదిరి మంటమీద వేసి ॥చో॥
5. కోర్కెమీద గొర్రు గొట్టి గురుమంత్రంబనె విత్తనమేసి । తరిగి మళ్ళి పుట్టకుండా తీరె న మొక్కలు మొలచు ॥చో॥
6. యీనుపొద్దె సమయమందు వివరమైన మంచెవేసి । మంచెమీద ఒంటికాలి కాపువాన్ని కావలుంచి ॥చో॥
7. వడిన వ్రాళ్ళు కట్టుకోని వరుశాలయు చేతబూని । మీరియున్న యిరువై అయిదు పట్టలు వ్రాలకుండ దోలి ॥చో॥
8. పతమధ్యాన్నమనే కొడువటిచేత పాకామైనా జొన్నకోసి । వేదా లేసి మేదాలేసి వనరంగా గూడొక్కచేసి ॥చో॥
9. గురుమంత్రంబనేటి గోటగూడు విప్పి కంకుల్ నలిపి । మూడ మూతో సయ్యదు పుమ్మరు పాదమూపై రాసిబోసి ॥చో॥

8. తత్వము - ఆది

1. ఓసి మనసా విను దేసికునకు దాసివికావలెనే । కాసులు కాయము గురుకర్పించువదేసి కావలెనే ॥ఓసి॥
2. నేను నీవనే నేరుపు మరచి సరిభేష్ కావలెనే । జ్ఞానితానై తత్వము గొనుటకు నోసి రావలెనే ॥ఓసి॥
3. భావు పుట్టుక తనువు చీ యని రోసికావలెనే । భావించాత్మ జీవుని గని సంతోషివి గావలెనే ॥ఓసి॥
4. కామ కోర్ధ మదముల మేడలు కోసిరావలెనే । రామనామ రత్నముల మూటలు మోసుక పోవలెనే ॥ఓసి॥
5. వాసిక మధ్యను శ్వాసతోను సంభాషిగావలెనే । మోసములేని బయలును హాస మేసరావలెనే ॥ఓసి॥
6. వాసిగ దేహం విశ్వనాధుని దాసిగావలెనే । ఈకుండగు జీవేశ్వరు షాజులు జేసుకోవలెనే ॥ఓసి॥
7. సమ్మతితో సయదుమ్మత్సతి కృప వాసిగావలెనే । విమ్మటి పాదం బట్టి పరమును దోచుకోవలెనే ॥ఓసి॥
8. సోమరిగాకను శ్రీహరిగని షాబాసిగావలెనే । యిమ్మహిలోపం ఇస్కూల్ ఇహ పర దేసి కావలెనే ॥ఓసి॥

4. పాట - జాల్య

1. పరమేశ నీమహిమలూ సద్గురూ । పరమ భక్తులు గన్నరూ
శరణన్న భక్తజనవరుల దగ్గరతీసి శిరమందు కరమిడి పరిపూర్ణ
చలబోధ నెరిగించ దలచి మీరు సద్గురు । ధరలో జన్మించినాడ
॥పరమేశ॥
2. సారమేమియులేని సద్బోధ యిది యని చ్ఛాదశీ షోడశీ ద్వయ
మంత్రములు దెల్పి రాదుబోదని యంటిరి । సద్గురూ లేదు లేడని
యంటిరి ॥పర॥
3. అందు యిందనరాక యెందుజూచినగాని । సందులేకనె యున్న
సత్యమైన పదవి । ముందుగను జూపించగా । సద్గురూ సంద
యంబులు దీరెను ॥పర॥
4. మూలమేమియును లేని నాల్గవ దేహంబు । కీలుదెల్పి మీర
మేలుగా బోధించ । కలలో చిత్రంబాయెరా సద్గురూ । కాంక్ష
లన్నియు దీరెను ॥పర॥
5. మనుజులందరినోట మరి దలించి పూర్ణ । మేను కాదనుచు యీ
తనువు తనకూలేదు । తనకుంటె సరానిది । సద్గురూ కడ
కంతటయున్నది ॥పర॥
6. ఖండఖండములుగను కనుపించెను । పిండబ్రహ్మాండంబు
లీరెందు । ఉండజూపి యెరుకనూ । సద్గురూ యుండితిరి క్షణమ
లోనా ॥పర॥

7. పూనుకొని యున్నిట్టి పూర్ణమిటువంటిదని । లేనెరుక నెరిగితే
లేదుగద యేమసరాని రానియెట్లందును । సద్గురూ పోనిదని
యెట్లందును ॥పర॥
8. ఉన్న పరిపూర్ణమును యెన్నియు లేనెరుక । యెన్నడూ లేద
నుచు యెన్ని చాటువులతో విన్నగ వింటెను । సద్గురూ సున్న
జన్మంబాయెను ॥పర॥
9. యెల్లలోకములందు యెండమావులటంచు । మళ్ళి జన్మకురావి
మార్గంబు బోధించి । వుళ్ళక్కియని యంటిరీ । సద్గురూ వుత్త
జయలని యంటిరీ ॥పర॥
10. పూర్వజన్మ సుకృత పుణ్యవిశేషంబు । యర్హిలో మిముజేరి
నిర్వికారునిగంటె సర్వంబు సున్నాయెను । సద్గురూ సాక్షిలేకనె
పాయెను ॥పర॥
11. జ్ఞానధరలో మీమాట యాచిమరుతామన్న । రాదు యెన్నటికైన
ఓ ధయాసాగరా బాధలన్నియు బాపియు । సద్గురూ బ్రాంతి
రహితంబాయెను ॥పర॥
12. దేశులు శివరామ దీక్షితుస్సాముల । వానిగ అప్యయ్య అవం
బోధయు విని । శ్రీసీతరాములకును । సద్గురూ వానిగా వివ
క్షెప్పెను ॥పర॥
13. వేగ సీతారామ విభునివేడి । శ్రీ భాగవతుం కృష్ణ యోగిని
సేవింతుకొని । ధరలో శ్రీ రామదాసు । సద్గురూ జాగుపేయిక
తల్పెను ॥పర॥

5. తత్వము - ఆట

1. పిచ్చిపాడె గట్టనైతిని । ప్రారబ్ధకర్మను తెచ్చినాడె కొట్టనైతిని
పిచ్చిపాడె గట్టనే మరి పిచ్చిరేగి స్వభావమైన । పిచ్చిరానందాం
వదలహ చిచ్చులోబడి దుమికివచ్చి ॥పిచ్చి॥
2. వెరిలేచి కుర్రగుణముచే । తండ్రిపుర్రెలో ప్రభలివెదలి । ముడ
కూపముతాల్చి తల్లి । బొర్రెలో యెగదూరి ముట్టును । విరుగ్జే
కొని యుంటిని । నవమాసములు నే । నెర్ర రక్తము జూడ
చుంటిని । యీ బుర్రగన్ని మర్రలూ యెక్కించుకుంటిని
మిర్రానెవర్కుకూ జెరివలెనే మెదులుచుంటిని । పిర్రబల
పిదపయోనిధి బుర్రగుండా నిర్రసిల్లుచు । జెరిగరచిన తీ
కుయ్యో మొర్రోయని బయటనిటు తరలి పొరలి ॥పిచ్చి॥
- 3 దుడ్డెగాదై దినదినంబున ముడ్డిగుడ్డబిమాన మెరుగక । యెద్దెవలె
బద్ధవదలి । బెడ్డమంచెరుగాక తిరిగీతి । జనసొడ్డులాకు తెడ్డుజూ
గట్టకరగీతి । నాకడ్డమెవరని గుడ్డుతెరచీ తొండ్లువర్చితి
పెడ్డంచు విద్యకడ మైసాధించ గలిగీతి । వడ్డుగానక విసికితను
వెడ్డుబడ్డ చాలుననుకొని । దొడ్డ ఆశతో దగిలి తగిలి గ్రుడ్డిగా
విధమున చెడియు తిగితినే ॥పిచ్చి॥
4. బువ్వవల్లను కోవ్వబెరిగి । యవ్వనంబున జూచి చక్కని పువ్వు
బోజుల పొందుగోరి గవ్వలు వ్రయబెట్టు వెతలచె । తివరంబు
తర్లుచుంటిని । అయ్యయో నేనెంత నవ్వబాట్లయి బ్రతుకుచుంటి
యీవిధంబుగ నేగుతుండగ శవ్వోయని మా యవ్వలక్కలు
నొవ్వకుండనె దువ్వి సలిమెడ కొయ్యను బడవెయ్యగానె ॥పిచ్చి॥

6. తిక్కద్రీప్సిన తత్త్వవరుడు చక్కని సయ్యదుమ్మరార్కుని నిక్కముగ నా గురుడనుచు మొక్కియిడిగల దిక్కులెల్లా । సొక్కగా చాదించుచుంటిని । ధస్నీయక్క వుత్తతోకున్ త్రొక్కుచుంటిని । పోకమిదెరా సయ్యదిస్మాల్ । తక్కువెక్కువలేక సర్వం వక్కరీతిగ వెల్లుచున్న రొక్కమూ చే జిక్కినంక ॥పిచ్చి॥

8. తత్త్వము - ఏకతాళం

1. ఆహా నీ చాలుదెలిసెనిక । చంచలమిడువవె మనసా । సోహా మనవె హంసోహమనుచును మోహమువిడువవె వోమనసా ॥ఆహా॥
2. కలికి నీ మాయదెలిసెనిక । నిలుకడగనవే ఓమనసా । తల్లిగర్భమున చదివిన చదువూ మళ్ళి చదువుమిక ఓ గడుసా ॥ఆహా॥
3. బడాయేల నీలడాయి తర్కం యెడబాయవె యాయెడ ఓ మనసా । తుడాయించినిను బడాయంతు గురు కడాన నిలువవే ఓ మనసా ॥ఆహా॥
4. వట్టిమాటలని అటలాడె గురు తీటబాపుతడె ఓమనసా । మట్టిగాను కనకయ్య వ్రాసెను తిట్టబోకుము ఓగడుసా ।
సూటిగానుము ఓమనసా ॥ఆహా॥

చం॥ మరణము తప్పదింక అనుమానము లన్నెడబాసి వెల్వొచ్చి । యాధర తలిదండ్రులెవ్వరును । వెంబడిహారని తెల్పకొమ్ము । నీగురుని పదారవిందములు । కోరితజించు సుఖంబుజెందె । దేమరువకు నాదుమాటలను । మన్ననదే వినుమింక మానసా ॥

7. తత్వము - ఆట

1. యేది మనకుల మెటులనున్నాదో చూపించు భడివె । ఏది మనకులమెటులనున్నాదో । ఏది మనకుల మెటులనున్నదో । మావులకే పుట్టినామట । గురుపాదు దెల్మక లమిదికొడ్కులు వాభేదములాడుచుందురు ॥యేది॥
2. ముందెనేత్రములందె యుంటిమీ । మూఁజ్నెల్లవరకు ముగిగర్భములోన యుంటిమీ । ముట్టులోపల మనముబుట్టి । మరకము త్రాగిఁబడితికి వట్టిమానవ జన్మమెత్తి గుట్టుదెల్మవు లొకొడుకా ॥యేది॥
3. తల్లిదండ్రు లెందరైనారు । తనుబుట్టినుంచి తల్లికే మొగలెందైనారో । యుల్లమందున గానలేకను అల్లి బిల్లి గుణంబుననే తల్లితండ్రి తావుతెల్మక తర్కమాడెటి ధవిడికొడ్కా ॥
4. ఆదదానికి మనము బుట్టితిమీ । కొన్నాళ్ళవరకు ఆదదానిని పెంతుంటిమి । ఆదదాని కొడ్కుయనెడి యర్థమేమో తెల్మలేక తోగూడి బిడియమొదలక పాడుబడితి రండకొడ్కా ॥యేది॥
5. నిందనీవకరీని జెయ్యకు । నీల్గాచు నిక్కుచు పందిపై పరుగూఁపారకు । అందముగ మనమంత బుట్టిదానికే గుర్రయి వున్న
6. మత్సరంబున నీవు మరువాకు । పెద్దాల జూచిన కుక్కరీతి మొరుగుచుండెవు । లచ్చసంగతి బట్టి నీవు వచ్చి పొయ్యే వారి జూచి । పక్షపాతపు మాటలాడితె చచ్చిపొయ్యేవు లుచ్చకొడ్కా
7. కోటిగుణములు నీవు మానావు । కొన్నాళ్ళవరకు పాతకముల మునిగిపొయ్యేవు । ఖ్యాతితో ముక్కోలి లక్ష్యయ్య నీతి దెల్పెనుమాట । చేతగాదని విడచిపెడితే గాటబడియేవు గాడ్డికొడ్కా ॥యేది మనకులమెటులనున్నాదో॥

8. తత్వము - ఆట

1. ముక్కుపుల్లగొనిచ్చె మొగడక్కా । యెల్లప్పుడూ నన్ ముక్కు
డిక్కే చూడుమనెనక్కా । ముక్కుపుల్లా చక్కదనమక్కా ।
పెక్కెం భక్తులు చూచియు ఆనందపడిరక్కా । ముక్కుది దేవ
తాలు ముక్కున ధరియించుకోని । చక్కగా సహస్రార మణి
మయ నగరమున గూర్చుండునక్కా ॥ముక్కు॥
2. చొక్కమైన రొతుమెరుపక్కా । చక్కాని పున్నమనాటి వెన్నెం
బట్టబయలక్కా । యెక్కడెక్కడ వెలకి చూచేన యెట్టి వారికి
జిక్కిలేదట । మొక్కిసద్దురు సేవజేసిన దక్కునట యీ
ముక్కెరక్కా ॥ముక్కు॥
4. పోడగొట్టకు భద్రమనెనక్కా । పడిపోతే దొరుకదు । జోలిపురిదీ
జాతి రొతక్కా । ఈడ పింగళ జోడు నంచితో జాడగని
సోహంబు నడిపితే । గూఢముగనున్నట్టి । హంతు ముక్కునా
యివిడున్నదక్కా ॥ముక్కు॥
5. మాయ త్త బిచ్చది చూచినాదక్కా । మాయకాయగ దృష్టికాతగ
దిష్టిదగలకా । మాయ మాయ ముక్కుపుల్ల । మాయమేమి లేవి
దాయ । కలలదోచిన చందమాయ కామమయ దాయెక్కా
॥ముక్కుపుల్ల॥
6. వాసిగా చందూరిపురమక్కా । దానూడు వీరయోగిదొర్చిన తత్వ
మినుమక్కా । వాసికాగమండు ముక్తికాంత ముక్కువ వెల్ల
చున్న । భూషణంబై నట్టి ముక్కెర మరిచితే పుక్కెక్కక్కా
॥ముక్కుపుల్ల॥

9. రత్నము - అట

1. సాటిలేనివాడు దొరికేనే వోయమ్మ వేగ । సంగతంతా జేసేనే ॥సా॥ సాటిలేనివాడు దొరికే । నూటిగా నూజ్మానుభవ పాటిగా జూపూచునన్ను । పట్టివిడువాకుండ నిలిపె ॥సాటి॥
2. పెదవులాడని పాట నేర్చేనే । వోయమ్మ వేగ । పేరులేని జూపెనే । పెదవులాడని పాటలోన కదలకాను నిర్వేళా యాది తప్పాబోకుయనుచు । సారెకును బోధించెనన్ను ॥సా॥
3. అందరాని భావిజూపేనే వోయమ్మ వేగా । పొందరాని బియ్యిచ్చేనే । అందరాని భావిలోన । పొందరాని బిందెతో ముందుగా దెమ్మనుచు తా చిద్బిందు నిలిపి యున్నడిలలో ॥సా॥
4. నన్నుగనుగొమ్మనుచు బల్కేనే వోయమ్మ వేగా । కన్నతననుచు దెల్పేనే । నన్నుగనుగొమ్మనుచు తాప్రసన్నుడై బల్కెయిలలో । పన్నుగను వాసంతపురిలో । వున్న సాటించు యిలలో ॥సాటిలేని॥

శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్రాయ నమః

శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వామివారి జీవితం

బతు కమ్మ పాట

(పాటలో : గీటుగం చోట ఉయ్యాలో అని చేర్చి పాడాలి)

శ్రీహరి అంకాన ఉయ్యాలో । శ్రీ వీరబ్రహ్మము । పుడమి
జన్మించినా । పుణ్యగాధా నేడు । వివరింతు వినరమ్మ । వేడ్కతోడుత
మీరు । భక్త భావనతోడ । బతుకమ్మ పేరిట । అడుచూ పాడుచూ ।
అతివతారా మీరు । అలకించుడి మేరు । ఆనందమును గనుడు ॥ ఉ ॥

పూర్వకాలమునందు । భూదేవి యొకనాడు । శ్రీవిష్ణు దరిజేరి ।
చెప్పె నీరీతిగా । “ఓ దేవ శ్రీనాథ ఓ నాడు ప్రాదేశ । పుడమిలో
పాపంబు । కడు ఎక్కువాయెను । పాప భారము మోయు । ఓవిక
లేదయ్య । కాబట్టి యోచించి । కాపాడు వమ్మను” । అని విన్న
వింపగా । అంత నా శ్రీహరియు । భూదేవి కథయంబు । పోడిమిగా
నిచ్చి । సాగనంపియు తాను । చక్కగా యోచించి । శంకరుని
బ్రహ్మను । సరసకు రావించి । “పుడమిలో పాపంబు । కడు ఎక్కు
వాయెను । కాన మనమువ్వరము । కదలి భుజివి జేరి । ధరణి
మానవులకు । తత్వోపదేశాన । పాప నిర్మూలన । బాగుగా జేదాము” ।
ఇట్లు మువ్వరు కూడ । యింపుగా యోచించి । పుడమి వవతరించె ।
భూదేవి హర్షింప ॥ ఉయ్యాలో ॥

-: వీరబ్రహ్మవతరణ :-

వనుధకే మనమైన । బ్రహ్మాండ పురమున । పరిపూర్ణుడను
విశ్వ । బ్రాహ్మణు డొకడుండె । అతని ఇల్లాలు । అమలాంగి సువరిత్ర ।
ఆ పుణ్య దంపతులు । అన్ని భోగములున్న । సంతాన భాగ్యంబు ।
ఇంత ! లేనందున । సంతాన వాంఛతో, సర్వ తీర్థంబులు । తిరుగుచు
కృమముగా । సరస్వతీ తీరంబు చేరి । యక్కడ వారు । శ్రీహరిని
ప్రార్థింప । హరి కృపారసమున । ఆ దంపతులు చాల । హర్షంబు
నొందగా । ఆ సతి గర్భంబు । చాలై ఋషులు పొగడ । ధరణి
యపొంగగా । కాం కృమంబున । గరిత యా సాధ్యికి । పుత్రుడై
శ్రీహరి । పుడమి జన్మించెను । ఆ బాలుడేనమ్మ । అతివలారా వినుడు ।
వీరబ్రహ్మముగారు । వెండులారా వినుడు ॥ ఉయ్యాలో ॥

-: వీరబ్రహ్మము దేశపర్యటన :-

కాలక్రమంబునా । లీంగా బాలుండు । పెరిగి పెద్దయ్యెను ।
పెద్దయ్య విద్యల । శ్రీహరి యైనట్టి । శ్రీ వీరబ్రహ్మము । కుడిచి
కూర్చుండుటకు । పుడమి పుట్టని కతన । ప్రియమార తల్లికి । వేదంబు
బోధించి । తల్లి యనుమతి బొంద । చల్లగా ఆనాడె । దివ్య తేజము
తోడ । దేశాటన చేసె । అజ్ఞాన పరులకు । విజ్ఞానులనుజేసె । గర్వాం
ధులకు । కన్నుగానని వారల । సుజ్ఞానులను జేసె । సూన్య వాణిచే ।
॥ ఉయ్యాలో ॥

